Årbog 2006

30. årgang

Historisk-topografisk Selskab for Gladsaxe Kommune

Udgivet af Historisk-topografisk Selskab for Gladsaxe Kommune

Omslagsbillede:

Det er småt med spor fra Oldtiden i Gladsaxe Kommune, men lidt har vi da. Da Slangerupbanen blev anlagt, fandt man i 1905 (mellem nuværende Helmsvej og Højgårdsvænge) en grav fra Jernalderen, der indeholdt skeletdele og en hagekorsformet smykkenål af bronze, belagt med forgyldt sølv (fra Yngre Romersk Jernalder, der også kaldes Folkevandringstiden) 200 - 400 e. Kr. Smykkenålen benyttes som bomærke af Historisk-topografisk Selskab for Gladsaxe Kommune. Desuden fandt man lerkar som dette - formodentlig til rejseproviant på vejen til det hinsidige.

Bomærke: Jordfund fra Højgården 1905

Redaktion: Charlotte Voss
Arne J. Hermann
Erik Starup

Grafisk tilrettelæggelse: Erik Starup

Fotos og illustrationer: Gladsaxe Byarkiv, Lokalhistorisk Afdeling, Jørgen Angel m.fl.

Grafisk Produktion: Grafia Tryk ApS

ISSN 0440-9809

Indhold

Forord 5

Rock og Pop i Gladsaxe 7
Af: Charlotte Voss, Arkivar, Gladsaxe Byarkiv

Gladsaxe Gymnasium 1956-2006 43
Af: Ib Lund, fhv. lektor

Personalia 65

Selskabets publikationer

Gladsaxebogen 1. Af C.L.B. Cramer. 2. oplag 1979. (for medlemmer kr. 60,00)
Gladsaxebogen 2. Af Mogens Lebech. 1. oplag 1971. (for medlemmer kr. 60,00)
Gladsaxebogen 3. Red. af Ebbe Fels m.fl. 1. oplag 1991. (for medlemmer kr. 150,00)

Årsskrift	1968:	kr. 15,00	(for medlemmer kr. 11,50)
	1969:	kr. 15,00	(for medlemmer kr. 11,50)
	1970:	kr. 15,00	(for medlemmer kr. 11,50)
	1971:	kr. 15,00	(for medlemmer kr. 11,50)
	1972:	kr. 18,00	(for medlemmer kr. 14,00)
	1973:	kr. 23,50	(for medlemmer kr. 18,00)
	1974:	kr. 23,50	(for medlemmer kr. 18,00)
	1975:	kr. 27,50	(for medlemmer kr. 21,00)
	1976:	kr. 29,00	(for medlemmer kr. 22,00)
	1977:	kr. 32,00	(for medlemmer kr. 24,00)
	1978:	kr. 36,00	(for medlemmer kr. 27,00)
	1979:	kr. 48,00	(for medlemmer kr. 36,00)
	1980:	kr. 48,00	(for medlemmer kr. 36,00)
	1981:	kr. 56,00	(for medlemmer kr. 42,00)
	1982:	kr. 56,00	(for medlemmer kr. 42,00)
	1983:	kr. 56,00	(for medlemmer kr. 42,00)
	1984:	kr. 80,00	(for medlemmer kr. 60,00)
	1985-86:	kr. 80.00	(for medlemmer kr. 60,00)
	1987-88:	kr. 80,00	(for medlemmer kr. 60,00)
	1989-91:	kr. 80,00	(for medlemmer kr. 60,00)
	1992-93:	kr. 80,00	(for medlemmer kr. 60,00)
	1995:	kr. 95,00	(for medlemmer kr. 70,00)
	1996-97:	kr. 66,00	(for medlemmer kr. 50,00)
	1998:	kr. 66,00	(for medlemmer kr. 50,00)
	2000-01	kr. 73,00	(for medlemmer kr. 55,00)
	2002-03	kr. 66,00	(for medlemmer kr. 50,00)
	2004:	kr. 66,00	(for medlemmer kr. 50,00)
	2005:	kr. 66,00	(for medlemmer kr. 50,00)

Register til Årsskrifter/Årbøger 1968-1995: kr. 66,00 (for medlemmer kr. 50,00)
Folketællingen 1787: kr. 60,00 (for medlemmer kr. 45,00)
Da vi var bønder - Gladsaxe gårdenes historie: kr. 220,00 (for medlemmer kr. 165,00)
Jubilæumsskrift 1941-2001: kr. 55,00 (for medlemmer kr. 42,00)
Postkort: 1 sæt enkelte kr. 18,00 (for medl. kr. 11,00), 1 sæt dobbelte kr. 32,00 (for medl. kr. 18,00)

Kontingent og betaling for publikationer sendes til:
Historisk-topografisk Selskab for Gladsaxe Kommune, girokonto 6 48 34 37,
kasserer Ib Lund, Åsevej 27, 3500 Værløse
Selskabet er medlem af Dansk Lokalhistorisk Forening.

Forord

Bestyrelsen har hermed fornøjelsen af, at præsentere en ny årgang 30 (2006) af vor årbog for vores medlemmer/læsere. Som noget nyt har vi i år forsøgt at give denne årbog et fælles tema. Denne årbogs artikler handler således om de tilbud som eksisterede til unge mennesker i Gladsaxe Kommune.

Fra 1956 kunne man tilbyde unge mennesker muligheden for at tage en gymnasial uddannelse i Gladsaxe Kommune. I artiklen „Gladsaxe Gymnasium 1956-2006" markeres, at det i august 2006 er 50 år siden at Gladsaxe Kommune fik sit første offentlige gymnasium. Ib Lund har skildret gymnasiets historie fra den spæde begyndelse til dets udvikling til at være blandt de største gymnasier i landet.

I artiklen „Rock og Pop i Gladsaxe" skildres de unges Rock- og Pop scener i Gladsaxe Kommune i perioden fra slutningen af 1950 érne til midten af 1970 ´erne. I denne periode eksisterede der på skift hele tre musikklubber for unge i alderen 14 – 18 år, som afholdte koncerter. Det unikke for Gladsaxe var, at hele to af disse musikklubber hørte til blandt de største i landet. Gladsaxe Teen Club og Beatforum afholdte i en årrække arrangementer for mellem 500 – 1500 unge hver lørdag. I musikklubberne spillede grupper som bl.a. Ten Years After, Led Zeppelin, Red Squares, Tages, Kim Larsen og Gasolin.

2005 blev samtidigt året hvor Ebbe Fels, selskabets formand gennem de sidste 32 år valgte at gå af. Som ny formand blev Arkivar ved Gladsaxe Byarkiv, Charlotte Voss valgt. Bestyrelsen har fortsat traditionen med udgivelse af årbogen og afholdelse af arrangementer. Endvidere har vi forsøgt at udvide antallet af medlemmer i Historisk-topografisk Selskab for Gladsaxe Kommune. Dette er bl.a. søgt opnået gennem selskabets deltagelse i Kulturdagen den 20. august 2005.

Charlotte Voss
Formand

COVER STORY

THE ROCK

STAIRWAY TO HEAVEN

EXCLUSIVE
IMAGES FROM LED ZEP'S FIRST JAM

Grammy or no Grammy - no critic, fan, detractor or neutral observer will deny that Led Zeppelin remains one of the most influential rock acts of all time. A 1970 review of Led Zep's third album, by Alexander Icenine, offers an interesting insight into how little critics and awarding committees matter in the making of legends.

The review begins: "I'd like to write a review that does in print what Led Zeppelin does on record. I'd like to wrote a revue that do in print what Lid Zapulon daes in rakard. Eyed lak two wring a rongvue thang done an purnt hot Lug Zipperlin dig em ekred." Go figure.

Jimmy Page

After stints as a session guitarist with artists like Joe Cocker, The Kinks and The Who, Jimmy Page played with The Yardbirds (best remembered as the band that churned out the trio of Page, Eric Clapton and Jeff Beck). Following the break-up of The Yardbirds, Page formed Led Zeppelin, and went on to shake the foundations of rock guitar playing. Just about every rock guitarist from the late seventy-70s to present day has been influenced by Page's work with Led Zeppelin - his memorable riffs served as a blueprint for what would eventually become heavy metal, yet he refused to be pigeonholed to any single musical style, touching upon folk, country, funk, blues, and other genres. He also took to various styles, experimenting with sounds from across the world, all the time keeping to the roots of what Led Zeppelin was always about: the blues. Page's guitar playing techniques and songwriting were marked by an inventiveness that often rendered an sheer audacity. On stage, much like a digitally toned down version of Jimi Hendrix, Page would attack his axe with a vengeance. Remember Heartbreaker, where the entire song stops and so Page can pull off a shower? That's what Page's about.

Best Live Cover: Whole Lotta Love

Robert Plant

Robert Plant drew inspiration from a variety of influences but the essence of his style came from blues legends like Robert Johnson and Sonny Boy Williamson. In fact throughout Led Zep's career, the songwriting would often return to a basic acoustic [illegible] that was at odds with their reputation as a 'heavy metal' band. Plant sang with a number of bands, like Crawling King Snakes (where he first met John Henhamm and Band of Joy) before settling down with Led Zeppelin. Here he was to remain until his fortunes [illegible] change with the end of The Yardbirds, and the formation of Led Zeppelin. [illegible] credited with flagellating a young groupie with a mad shark, which later turned out to be a red snapper. Plant was known as much for his off-stage antics as he was for his [illegible] energy. Photographer Jørgen Angel, who watched Led Zeppelin for the first [illegible] completely taken aby this flamboyant young singer who let out shrieks like no other [illegible] and exuded a sexual energy paralleled only by Elvis. "Robert Plant struck me [illegible] sexual person," Angel said after that first gig in Copenhagen.

Best Song Cover: Kashmir

Billedet er taget den 7. september 1968 i Gladsaxe Teen Club. Det var bandets første optræden. De optrådte under navnet „The New Yardbirds". Navnet Led Zeppelin fik de først efter, at bandet vendte tilbage til Skandinavien. Da Led Zeppelin optrådte i Teen Club vidste man ikke, at de skulle blive et af de største rockbands i verden.
Foto: Jørgen Angel. www.angel.dk

Rock og Pop i Gladsaxe

Af: Charlotte Voss, Arkivar, Gladsaxe Byarkiv

Indledning

Den første danske rockmusik blev lanceret af danselærer Børge Kiesbye på National Scala i København den 12. september 1956. Musikken, som blev kaldt Rock ´n Roll, blev ikke modtaget med begejstring af borgerskabet. Rockmusikken blev derimod et symbol på ungdomskultur og -oprør. For mange unge mennesker blev rock- og popmusikken en livsstil. Det var den musik, som man hørte og identificerede sig med. Det blev især en livsstil for de unge mennesker, som blev involveret i arbejdet med at arrangere og afholde rockkoncerter. I Gladsaxe Kommune opstod der i løbet af 1960 – 1970´erne to af landets største musikklubber inden for denne musikgenre.

En del Gladsaxe borgere vil kunne huske arrangementer i „De unges Gladsaxe", „Teen Club" og „Beat Forum" fra deres ungdom. Men hvad var et teenagerarrangement? Man lånte en skoleaula en lørdag aften, engagerede nogle populære poporkestre og opstillede en bar med sodavand, colaer, chokolade og cigaretter. Herefter lod man ca. 500 – 1300 unge mennesker betale en entré, som de havde råd til, for at lytte og danse. Det, som lyder som en leg, var nu ikke sådan lige til. Det krævede stor planlægning og mange frivillige medarbejdere for at afholde et sådant arrangement.

Nogle af de personer, som brugte meget af deres fritid på at arrangere teenagerarrangementer, er Kim Utke, byrådsmedlem Lars Abel, byrådsmedlem Jens Thind-Andersen og byrådsmedlem Peter Nielsen. De har igen vist deres interesse for teenagerarrangementerne, så her kommer bl.a. deres historie om de tre musikklubber i Gladsaxe Kommune.

De unges Gladsaxe

De unges Gladsaxe var den første musikklub i Gladsaxe Kommune for unge mennesker. En lørdag i hver måned blev der i De unges Gladsaxe afholdt bal for teenagerne på Marielyst skole. De unges Gladsaxe blev organiseret af en gruppe under DsU. Formålet med at afholde disse teenballer var at tjene penge til ungdomsformål, som blev afholdt af DsU og DUI. Gruppen bag De unges Gladsaxe bestod primært af gamle DsU´er, som var støttemedlemmer i DsU. Man begyndte at afholde teenballer i De unges Gladsaxe i slutningen af 1950´erne.

I 1959 blev nuværende byrådsmedlem Jens Thind-Andersen involveret i arrangementsgruppen bag De Unges Gladsaxe. Den unge skolelærer var netop dette år tiltrådt en stilling på Stengårdsskolen. I august 1959 blev der afholdt sommerfest på rådhuspladsen i Buddinge. Jens Thind-Andersen gik op for at se nærmere på arrangementet. I den gamle bygning Kontorvej 8, nuværende Rådhus allé, hvor Gladsaxe sogns sygekasse havde haft til huse, havde man indrettet café i dagens anledning. Her kom Jens i tale med Karl Jacobsen, som var medlem af DsU. Dette møde mellem de to mænd medførte, at Jens Thind-Andersen gennem Karl Jacobsen blev medlem af DsU-afdelingen her i Gladsaxe og Bud-

Gladsaxe Sogns Sygekasse lå i den gamle bygning på Kontorvej 8, nuværende Rådhus Allé. Her var der i forbindelse med sommerfesten i 1959 indrettet cafe.
Foto: Gladsaxe Byarkiv.

dinge vælgerkreds i oktober 1959. Efterfølgende blev han involveret i arbejdet med De unges Gladsaxe. I efteråret 1959, hvor Jens blev involveret i De unges Gladsaxe, var musikklubben en velfungerende organisation, som kørte pænt. Den første egentlige sæson, som han var med til at arrangere, var vintersæsonen i 1960.

Bestyrelsen bag De unges Gladsaxe var alle voksne mennesker, som gerne ville gøre et frivilligt arbejde for teenagerne i kommunen. Bestyrelsens yngste medlem var Jens Thind-Andersen, som var omkring 24 år, de øvrige bestyrelsesmedlemmer var mellem 25 – 30 år. Bestyrelsen bestod bl.a. af Jens, Karl Jacobsen, som var formand for DsU, og Svenning Hansen, som var bestyrelsesmedlem i Buddinge vælgerforening. Der sad også et bestyrelsesmedlem fra Søborg vælgerforening, nemlig Tage Hansen og hans kone Rita. Bestyrelsens møder blev afholdt i private hjem, ofte i Tage og Rita Hansens hjem i Tinghøjparken.

Et af bestyrelsens mange gøremål var at booke musik til arrangementerne i De unges Gladsaxe. Musikken blev booket gennem musikbureauer, som havde kontakterne til de forskellige bands. Det var kutyme, at man bestilte to til tre orkester til de næste to til tre måneders arrangementer. Det var dog bestyrelsen selv, som valgte orkestre. De gennemhørte de forskellige orkestres demo-musik og valgte på baggrund af dette de kommende arrangementers underholdning. Når bestyrelsen skulle vælge musikken, var det vigtigt, at man engagerede grupper, som de unge mennesker lyttede til dagligt, og her var radioens top-lister et effektivt redskab, når der skulle udvælges grupper. En af de mere kendte per-

soner, som havde sin hoveddebut i De unges Gladsaxe på Marielyst skole, var Johnny Reimar. Han havde lige startet sit drengeorkester The Cliftters, som stadig den dag i dag har mange fans.

Bestyrelsen stod endvidere for bestilling af lokaler på Marielyst skole, indkøb af drikkevarer m.v. Ud over arbejdet i bestyrelsen var der til De unges Gladsaxe knyttet en fast skare af frivillige hjælpere, der løste forskellige opgaver i løbet af et arrangement. Nogle skulle tage imod betaling ved indgangen, andre solgte sodavand eller tog sig af oprydningen efter ballet.

Reklame for De unges Gladsaxe

Når en ny sæson begyndte i De unges Gladsaxe, blev dette annonceret i lokalpressen. I forbindelse med en gennemgang af lokalpressen for Gladsaxe Kommune var den første annonce fra Bagsværd Folkeblad den 4. marts 1960. Her fremgik det, at man den 5. marts 1960 afholdt et arrangement med Melwis Rockband og jazzfænomenet Otto Brandenburg. Alle var hjertelig velkomne, og prisen for billetten var 3,50.

I Folkebladet for Buddinge, Mørkhøj og Søborg kunne man den 29. september 1960 under uge til uge læse følgende indlæg om De unges Gladsaxe med overskriften „Vær med fra starten" „De unges Gladsaxe startede sæsonen sidste aar med meget stor tilslutning til sine arrangementer. Der fortsættes hele vinteren igennem den første lørdag i hver maanede, og det førstkommende arrangement finder sted lørdag den 1. oktober i Marielyst skolens aula, Gladsaxevej 198, hvor den efterhaanden verdensberømte danske sang- og showkvartet *Melody Mixers* sørger for underholdning, og hvor dansen kommer til at gaa til Kringles rock-band, det rockorkester, der til dato har opnaaet den største berømmelse på rekordtid".

I Folkebladet for Buddinge, Mørkhøj og Søborg havde De unges Gladsaxe torsdag den 29. september 1960 følgende annonce for deres arrangement med underholdning af Melody Mixers og Kringles Rock Band.

Hvis man ønskede at deltage i teenballet, skulle man være medlem af De unges Gladsaxe. Derfor skulle man, senest torsdagen før arrangementet, kontakte De unges Gladsaxe for at blive skrevet op som medlem. Ifølge politivedtægterne måtte man nemlig ikke afholde offentlige arrangementer, det skulle være arrangementer for medlemmer. Det var Rita Hansen, som stod for at notere, hvem der havde henvendt sig og bedt om medlemskab. Herefter skrev hun et medlemskort ud, som så blev placeret på bordet i indgangen til næste bal. Således kunne de nye medlemmer betale for deres medlemskab for resten af sæsonen, samtidigt med at de købte deres første billet. Medlemskortene blev samlet i et medlemskartotek. I De unges Gladsaxe havde man røde medlemskort, hvor der stod DsU oppe i ven-

Marienlyst skole ca. 1940. Her blev teen-arrangementerne i De unges Gladsaxe afholdt. Skolen er opført i 1938. Den ligger på Gladsaxevej 198. Foto: Gladsaxe Byarkiv

stre hjørne samt De unges Gladsaxe. Et medlemskab af De unges Gladsaxe gav ikke umiddelbart medlemmerne nogle rettigheder i DsU, men de fik ret til at komme og deltage i musikarrangementerne. Medlemskortet skulle fornyes hvert år op til det første arrangement. Medlemmer kunne komme op på Marielyst skole og forny deres medlemskort.

Arrangement i De unges Gladsaxe

Bestyrelsen og medhjælperne mødtes som nævnt en lørdag om måneden på Marielyst skole for at afholde musikarrangement. Man begyndte kl. 16 med klargøringen til arrangementet. Kl. 19 – 19.30 startede billetsalget. De unge stod pænt i række og ventede på at komme ind. Der var to rækker. Den ene kunne man købe billet i, den anden kunne man afhente sit medlemskort og købe billet.

Når billetsalget startede, var der trængsel. Der stod mange unge mennesker, som havde set frem til den månedlige fest. Der var plads til 800 mennesker ved arrangementerne, hvor aldersgrænsen var 14 år. Når der var solgt 800 billetter, var der fyldt op, og der var

ikke flere, som kom ind. Jens Thind-Andersen husker en lørdag aften, hvor der var fyldt op til arrangementet. De unge stod stadig i kø ude foran Marielyst skole. Det var dengang Marielyst skole havde hovedindgang ud til Gladsaxevej. Køen gik helt udenfor skolen og langt ned ad gaden. „Der måtte jeg ud og stå på en stol, forsøge at tale dem til fornuft og fortælle dem, at der altså ikke var plads til flere indendørs, og der ikke ville blive lukket flere ind". Der var efterfølgende nogle personer, som klappede Jens på skulderen og sagde, at de synes, det var flot, at han turde stille sig op foran gruppen af utilfredse unge, som havde satset på at få en sjov aften, men så gik forgæves.

En forklaring på, at arrangementerne afholdt af De unges Gladsaxe ikke altid havde plads til alle, kan skyldes, at der kom unge mennesker fra hele Gladsaxe Kommune, Brønshøj og Nordvestkvarteret, idet der ikke rigtigt foregik noget for denne aldersgruppe inde i København. En anden forklaring var, at de havde fået et godt ry. Der var aldrig politi indblandet i et arrangement, og dette havde gjort, at forældrene havde tillid til stedet og arrangementernes afholdelse. En væsentlig grund, til at det var mere sikkert at sende sine teenagerbørn til bal i De unges Gladsaxe, var tidens tendens. I slutningen af 1950 érne var det endnu ikke in hos de unge at drikke, inden de gik til fest. Herved undgik man en del ballade i De unges Gladsaxe. Endvidere havde de en regel i musikklubben om, at hvis en person først forlod ballet, så kom han eller hun ikke ind igen. Herved undgik man at lukke nogle personer ind, som måske var gået udenfor for at drikke alkohol.

Til hvert bal i De unges Gladsaxe havde man et hovedband til at spille det meste af aftenen. De satte selv deres udstyr op og tog det ned. Der kunne også spille andre bands på en sådan aften. Dette var ofte amatørbands, som gerne ville prøve at spille live for et stort publikum. Amatørbandsene fik så lov til at spille som opvarmningsband eller pause-band. I De unges Gladsaxe havde de noget helt specielt, som de kaldte „Lørdagsgæsten" eller „23 – gæsten". Bestyrelsen havde hyret en person, som skulle komme og optræde et kvarters tid sidst på aftenen. De havde bl.a. Hans Kurt ude at synge operette melodier midt i sådan et arrangement kl. 23. om aftenen. Det var man næppe sluppet godt fra at gøre til et lignede arrangement i dag. Efter dette indslag fortsatte ballet til kl. 24.00.

Stemningen

Stemningen var høj til arrangementerne i De unges Gladsaxe, hvor det var forventningsfulde unge, der kom. De så alle frem til at få en sjov aften med god musik, dans og måske kontakt til det andet køn. Der var ikke noget egentligt problem med balladamagere til ballerne. De unge morede sig, dansede og svedte, for der var varmt i aulaen på Marielyst skole. Fra balkonen betragtede en række af medhjælperne de unge for at se, om der var noget, der krævede indgriben. Fra balkonen lignede dansegulvet et menneskehav af hoppende glade unge mennesker.

Når de unge dansede og svedte, var der behov for at kunne slukke tørsten. Derfor blev der solgt sodavand, og der blev også solgt cola, som på det tidspunkt lige var kommet på markedet. Det var medlemmer fra DsU og unge medlemmer fra vælgerforeningernes bestyrelse, som stod for salget af drikkevarer. Man havde en fast gruppe af medhjælpere, som lagde mange timers arbejde i hvert arrangement. I bestyrelsen havde man vedtaget, hvad de enkelte medhjælpere skulle lave. Dette medførte, at alle kendte deres opgaver, og derfor gik arbejdet godt.

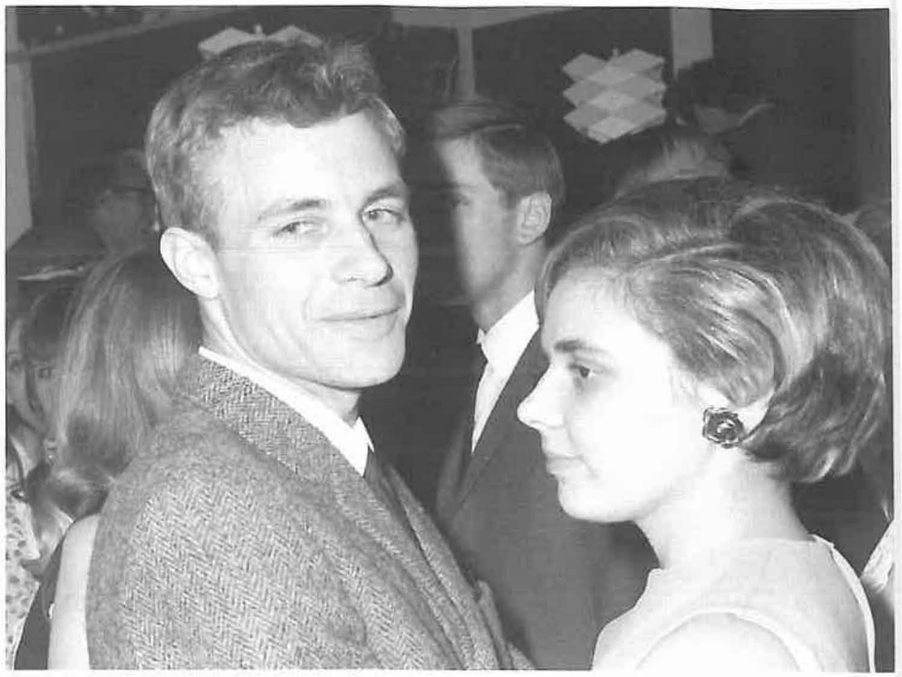

På billedet ses Hans Christian Glef-Larsen, som sammen med Kim Utke tog initiativ til at formulere vedtægterne for en samlet ledelse af Gladsaxe Teen Club. Foto af Jørgen Angel. http://www.angel.dk/

Efter et arrangement i De unges Gladsaxe

Når klokken blev 24, sluttede festen for de unge. Herefter skulle bestyrelsen og medhjælperne i gang med oprydningen på Marielyst skole. Ifølge låneaftalen med Gladsaxe Kommune skulle skolen afleveres rengjort, så der var ikke andet for end at smøge ærmerne op og begynde med kost og skrubbe. Når oprydningen var overstået, sluttede bestyrelsen og medhjælperne af med at få en sodavand eller øl og et stykke mad i skolekøkkenet.

De unges Gladsaxe får konkurrence af Teen Club

Frem til omkring 1963 var De unges Gladsaxe under DsU den eneste arrangør af teenballer i Gladsaxe Kommune. Omkring 1963 fik foreningen konkurrence, da man begyndte at afholde lignede arrangementer i Teen Club. Det oprindelige Teen Club blev organiseret af nogle unge mennesker, som ville tjene penge. Arrangementerne skulle afholdes i Egegård skoles aula, og for at de kunne få lov til at leje skolens aula for en symbolsk leje på kr. 75 pr. aften, tilbød de til gengæld, at overskuddet skulle gå til ungdomsformål i Gladsaxe Kommune. Denne måde at tjene penge på fik Konservativ Ungdom og en sammenslutning af idrætsklubber øje på. Ungdomspartiet og idrætssammenslutningen begyndte derfor også at arrangere Teen Club aftener for at tjene penge til deres ungdomsarbejde. Dette medførte, at der ganske hurtigt blev afholdt bal på Egegård skole hver lørdag med skiftende arrangører. Egegård skole var meget velegnet til sådanne Teen Club arrangementer, bl.a. fordi skolen havde en stor permanent scene med fortæppe. De mange baller på Egegård skole faldt sammen med arrangementerne i De unges Gladsaxe på Marielyst skole,

hvilket gav De unges Gladsaxe kraftig konkurrence, og mindre indtjeningsmulighed til deres ungdomsarbejde.

Nogle af arrangørerne bag Teen Club ballerne mente, at der måtte være mulighed for at gøre arrangementerne endnu bedre ved at slå foreningernes anstrengelser sammen. Derfor tog Kim Utke og Hans Chr. Glef-Larsen initiativ til at formulere vedtægter for en samlet ledelse af Gladsaxe Teen Club. De to unge mænd var blevet involveret i arbejdet med Teen Club gennem en fælles ven, Finn Leistrup, som var medlem af KU i Gladsaxe, og på hans anbefaling blev de medhjælpere ved KU´s pop-baller. Efterfølgende blev Hans Chr. og Kim medlemmer af KU, primært for at få foden inden for i Teen Club´en.

Ifølge vedtægterne skulle Gladsaxe Teen Club organiseres således, at bestyrelse og medhjælpere blev rekrutteret fra ungdomspartierne og idrætsforeningerne. Overskuddet fra arrangementerne skulle siden fordeles til diverse ungdomsformål. Kontinuiteten gennem fælles drift, udnyttelse af erfaring på tværs af foreningerne og fælles markedsføring skulle gerne øge den totale indtjening. Endvidere håbede man på at opnå lavere priser hos musikbureauerne, sodavandsleverandørerne m.v. ved at stå som indkøber for et større beløb. Kim og Hans Chr.´s initiativ blev realiseret, da kommunalbestyrelsens ungdomsudvalg for Gladsaxe Kommune den 15. september 1964 vedtog, at der oprettedes et samlet organ for arrangering af teen-baller. Herefter slog foreningerne sig sammen, således at sæsonen 1965/1966 blev gennemført i det nye regi. Her blev Jens Thind-Andersen og Karl Jacobsen repræsentanter for DsU, og Kim Utke sad som repræsentant for Konservativ Ungdom i Gladsaxe Teen Club.

Ungdomsudvalgets opgave i forhold til Teen Club var ikke at skaffe økonomisk støtte eller garantier fra kommunen. Teen Club var selvkørende fra starten og havde ikke behov for hjælp. I vedtægterne var det bestemt, hvor meget de enkelte ungdomsorganisationer skulle have del i overskuddet fra arrangementerne. Overskuddet fordeltes med 50 % til de politiske ungdomsforeninger, 25 % til idrætsforeningerne og 25 % til andre lokale ungdomsforeninger som f.eks. spejdere. Ifølge forhandlingsprotokollerne fik ungdomsudvalget fremlagt Teen Clubs regnskab og fordeling til godkendelse. Dette blev gjort, for at ungdomsudvalget offentligt kunne godkende fordelingen af midlerne til ungdomsorganisationerne.

Samarbejdet mellem Teen Club og Gladsaxe Kommune forgik primært med ungdomskonsulenten, men nogle gange blev medlemmer fra bestyrelsen for Teen Club indbudt til møder i ungdomsudvalget. Lars Abel og Kim Utke husker bedst et bestemt møde i ungdomsudvalget. „Der var indkaldt til møde i kulturel forvaltnings pompøse mødelokale i palæet på Søgård Bagsværdvej nr. 169, hvor der blev budt på øl, vand og tobak. På nær ungdomskonsulenten og den kulturelle forvaltnings leder var deltagerne næppe fyldt 24, og der sad de så med øl i glassene og pulsede på store cigarer". En af ansøgningerne var fra Bagsværd Roklub, som ansøgte om et tilskud til en singlesculler. „ Hvad koster en hel båd?" spurgte én af de unge cigarrygende ungersvende. „Ca. 4000 kr." lød svaret. Herefter var der hurtigt enighed om, at „Vi giver dem en hel båd". Senere blev hele ledelsen inviteret med til en festlig båddåb i roklubben, hvor båden blev døbt „Teen"." Denne dåb blev omtalt i lokalpressen i 1966. Under overskriften „Kanindåb i Bagsværd". „Samtidig med kanindåben vil en ny båd blive døbt. Det er en single-sculler, som Teen Club Gladsaxe har skænket klubben. Et medlem af Teen Clubbens bestyrelse vil navngive båden"

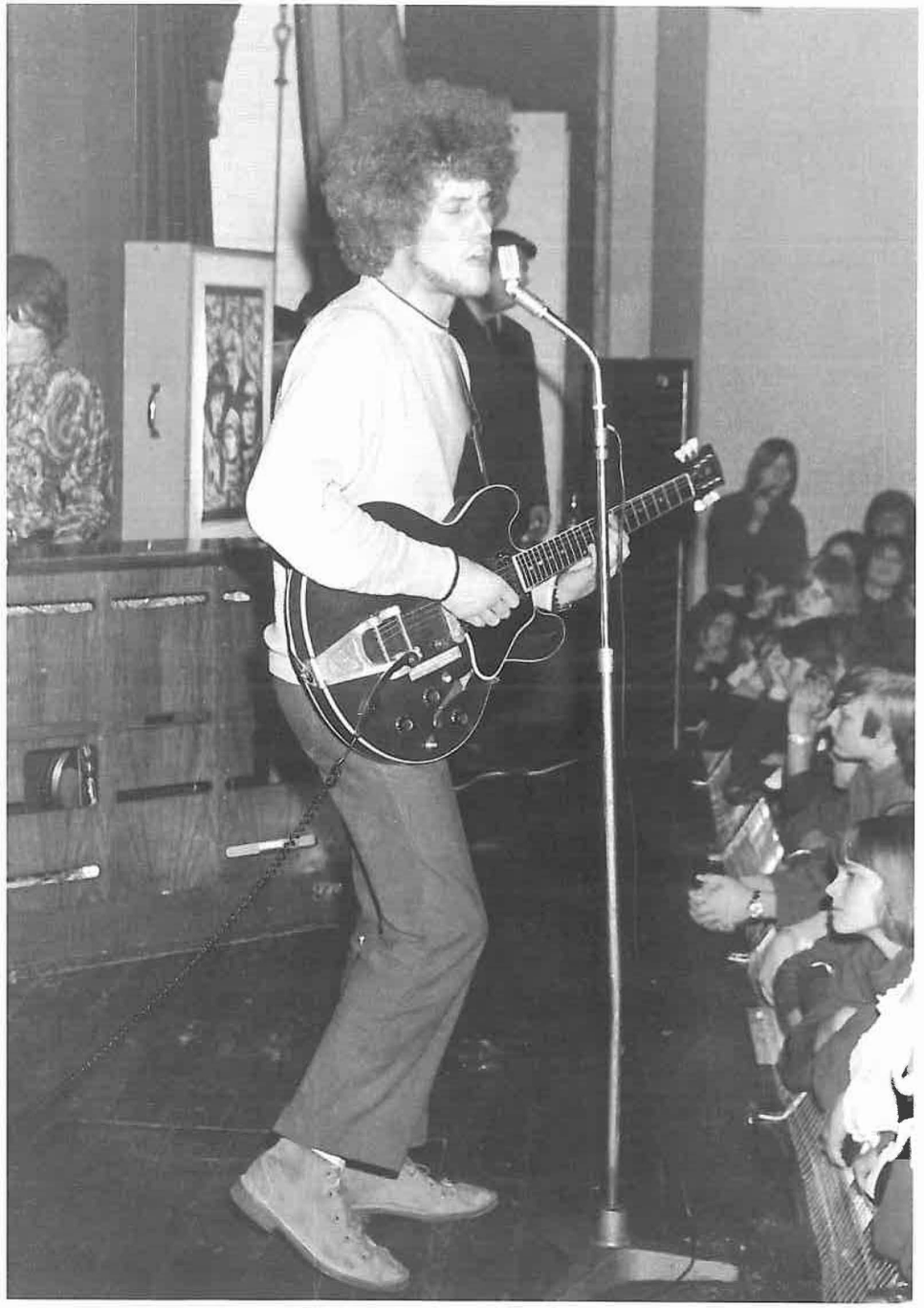

Bandet Teen Years After spillede i april 1968 i Teen Club. Foto af Jørgen Angel. http://www.angel.dk/

Her ses Lars Abel og Poul Dissing til en julefest den 25. december 1968.
Foto af Jørgen Angel. http://www.angel.dk/

Organiseringen af Gladsaxe Teen Club arrangementer

Det at afholde et Teen Club arrangement krævede nogen planlægning. Forud for arrangementerne skulle der i god tid bestilles musik, der skulle annonceres, bestilles vand, chokolade, parisertoast og cigaretter. Der skulle findes frivillige medhjælpere til de forskellige opgaver, som skulle klares i løbet af et arrangement. Der skulle bruges personer ved indgangen, der skulle være bartender, scenemedarbejdere samt folk til at rydde op efter ballet. Bestyrelsen varetog ledelsen af Teen Club samt planlægningen af arrangementerne.

Når musikken skulle bestilles, gik kontakten normalt gennem musikbureauerne. Med tiden fik Teen Club en række kontakter. Herefter blev musikken også booket gennem de kontakter, man fik etableret. Sådanne kontakter kunne opstå på mange måder. Kim Utke, der aldrig blev formelt medlem af bestyrelsen, stod for musikindkøbene frem til sommeren 1968. Han fortæller, at han under et privat ophold i London besøgte Marque Club. I klubben spillede et rigtigt godt orkester ved navn „Ten Years After". Da han kom hjem, fortalte han Arne Worsøe fra Bendix Music om gruppen (Arne Worsøe har bl.a. arrangeret koncerter med verdensnavne som Harry

Belafonte, Cliff Richard og mange andre.) Denne kontakt medførte, at Ten Years After kom på turne til Danmark, hvor de bl.a. spillede i Teen Club.

Med tiden blev det Lars Abel, som stod for at arrangere musikken. Han bookede gerne gennem musikbureauerne. Man valgte grupperne ud efter de navne, som var fremme i tiden. Alle de gode orkestre havde en manager, som kendte spillestederne, og som sørgede for, at de fik så mange engagementer som muligt. En anden opgave, som Lars stod for, var at skaffe medhjælpere til arrangementerne. Han fortæller, at det var en livsstil at være med i Teen Club. Han begyndte ugen med at ringe rundt til alle hjælperne for at høre, om de kom næste lørdag. Han fik nærmest et privat forhold til medhjælpernes familier. Når han ringede, kunne forældrene godt sige, „Ja, han kommer og hjælper på lørdag". Det blev næsten et ritual, at Lars skulle ringe, mere end det måske var nødvendigt.

Fra starten var Coca Cola eneleverandør af cola og Fanta til Teen Club. Til gengæld stillede leverandøren nogle bardiske til rådighed. I håb om at få et større sodavandssalg indledte ledelsen af Teen Club forhandlinger med et af de store byggerier for at kunne sælge flere typer sodavand. Teen Club indledte derfor forhandlinger med Dansk Coladrik (Jolly Colas marketingkontor). Det var ikke så nemt endda, idet Jolly cola var et slags interessentskab, hvilket betød, at Tuborg og Carlsberg skulle ligeligt tilgodeses. Resultatet blev en aftale, hvor sodavandene på skift skulle leveres af det lokale Tuborg depot og Carlsberg depot. Til gengæld fik Teen Club´en specialbygget 4 bardiske, som Dansk Coladrik betalte, foruden at de ville annoncere i Teen Club Nyt. Hertil kom, at leverandøren forærede klubben specielle Teen Club plakater, hvor der var plads til at skrive programmer m.v.

Reklame for Gladsaxe Teen Club

Når musikken og indkøbene var bestilt, skulle der også reklameres for arrangementerne, når man ville trække mellem 500 – 1300 unge til. Derfor blev alle arrangementerne annonceret i hovedstadsaviserne „Berlingske Tidende", „Politikken", „B.T." og „Ekstrabladet" om lørdagen samt i „Folkebladet for Gladsaxe" og „Bagsværd og Omegns Folkeblad" om torsdagen. De to lokale blade var flinke til at optage de pressemeddelelser, de modtog fra Teen Club. De første gange blev pressemeddelelserne sendt til bladene gennem ungdomskonsulenten, men bestyrelsen var ikke længe om at kontakte redaktionerne direkte. Teen Clubs annoncer var ikke store, men de var fra begyndelsen med til at gøre klubben kendt i lokalområdet. Dette betød både flere medlemmer, men gav samtidigt arrangementerne anerkendelse i musikmiljøet. Det var i Gladsaxe Teen Club, at tingene skete.

Gladsaxe Teen Club er blevet omtalt en del i den landsdækkende presse. Således kunne man i Søndags-aktuelt den 9. oktober 1967 læse om Gladsaxe Teen Club under overskriften „Landets største popklub Teen-Clubs, der drives af unge fra DsU, KU og idrætsforeninger, kunne sidste år give Gladsaxe 76.000 kroner til ungdomsarbejde".

Det samme emne blev omtalt af B. T. den 30. oktober 1967 under overskriften „ De danser 80.000 kr. ind til ungdomsarbejde i Gladsaxe". „Hver lørdag aften samles mindst 1000 unge i aulaen på Egegårds Skole i Gladsaxe. Så danses der, så hår, kjoler og bukser flagrer – et sikkert tegn på, at „her morer man sig". Det fremgår af artiklen, at Teen Club havde skabt sig et navn inden for dansk popmusik.

Året efter skabte Gladsaxe Teen Club igen overskrifter i lands- og lokalpressen. Denne gang lød overskriften i Berlingske Tidende den 5.4. 1968. Gæst

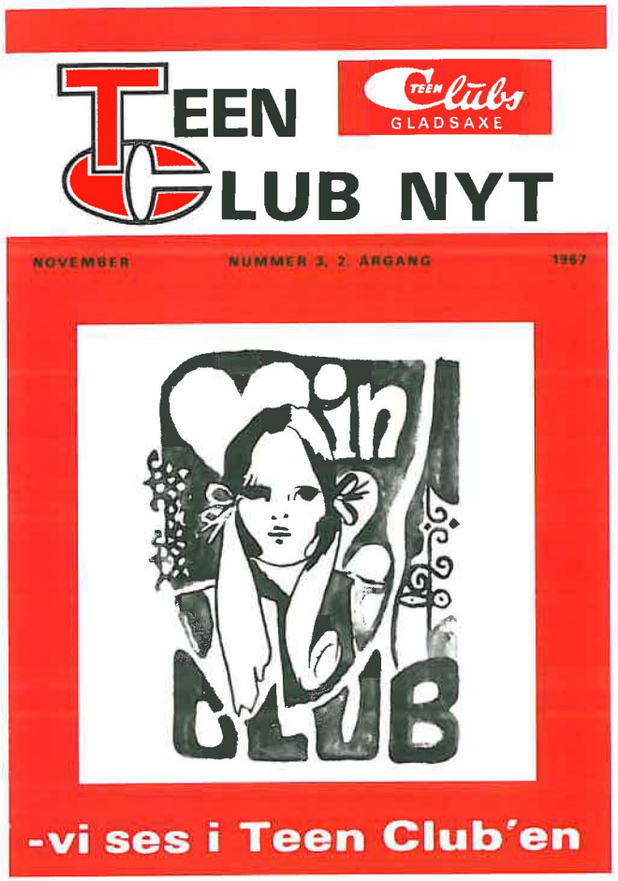

Her ses et eksemplar af Teen Club Nyt fra november 1967.

nr. 100.000 i Gladsaxe Teen Club. Det fremgår af artiklen, at Teen Club den 6.4 1968 vil lukke gæst nr. 100.000 ind til et af deres arrangementer. „I løbet af sin treårige levetid har Teen Club nu 6000 medlemmer, mens der er tale om i alt 13.000 forskellige, som har været ude og inde af medlemskabet". Emnet blev ligeledes omtalt i de lokale blade Bagsværd og Omegns Folkeblad og Gladsaxe Folkeblad den 4. marts 1968. Dette var blot nogle enkelte eksempler på, at Teen Club blev omtalt en del i lands- og lokalpressen.

Teen Club Nyt

I 1966 begyndte Gladsaxe Teen Club at reklamere for deres kommende arrangementer på en anden måde. I eftersommeren 1966 udkom det først klubblad, hvor man informerede om kommende arrangementer og gjorde lidt reklame for de mindre kendte orkestre, som spillede i Teen Club. Klubbladet fik navnet Teen Club Nyt. Bladet var i A5 format og udkom en gang om måneden. De første numre kom i et oplag på 2000 eksemplarer, som blev uddelt til medlemmerne ved selve arrangementerne. Bladets største oplag udkom i april 1968, hvor der blev trykt 7.500 eksemplarer.

Redaktionsmøderne foregik hos et af ledelsens medlemmer, men ofte blev mødet afholdt i Kim Utkes hjem. Man begyndte søndag aften og fortsatte til mandag morgen, hvor originalen blev afhentet i taxi og kørt til trykkeriet. Medhjælperne skrev artiklerne i hånden, som efterfølgende blev renskrevet af skrivemaskinekyndige piger på korrekt spaltebredde. Herefter blev artiklerne layoutet og færdigmonteret. Selve artiklerne blev skrevet på maskine, men overskrifterne blev gnubbet sammen med overføringsbogstaver i passende størrelse og typografi. Til sidst blev tekster, overskrifter og tegninger klæbet op på nogle papirark. Skulle der anvendes fotos i artiklerne, så gjorde man plads til disse, hvorefter trykkeriet indsatte billederne på rette sted.

Sideantallet i Teen Club Nyt varierede mellem 4 og 32 sider afhængigt af den aktuelle stofmængde. Bladet indeholdt en blanding af anmeldelser af orkestrene, artikler om kommende grupper, læserbreve, internt nyt om medhjælpere, medlemsundersøgelser, program for kommende arrangementer osv. En særlig populær rubrik var „ Mød dit favoritorkester". Her blev medlemmerne opfordret til at skrive om hvilken gruppe, de gerne ville møde.

I Teen Clubs brevkorrespondance findes flere eksempler på breve fra medlemmerne, som gerne vil møde deres idol. Et eksempel er dette lille brev „ Vi er to piger, som gerne vil møde Tages. Vi håber meget, det kan lade sig gøre, for vi er helt vilde med dem. De var pragtfulde i Teen Club den 2. september, og vi håber, de snart kommer til at spille derude igen. Mange, mange tak fordi vi får en chance for at møde vores favoritorkester...." Teen Club Nyt prøvede herefter at arrangere et møde mellem fans og musikgruppe. Mødet mellem fan og idol fandt ofte sted i medlemmets eget hjem. For de medlemmer, som fik deres drøm opfyldt, blev mødet med idolet en meget spændende oplevelse. Mødre bagte og dækkede kaffebord, fædre og ældre søskende holdt fri fra arbejde, og kammeraterne på vejen holdt vagt, for alle ville tage del i disse møder mellem tidens hotteste popnavne og en af deres store fans. Til gengæld for mødet med idolgruppen skulle den heldige fan skrive en lille artikel til Teen Club Nyt om, hvordan mødet var gået. Nogle af de mest populære grupper, som mødte deres fans gennem Teen Club Nyt, var Red Squares, Tages, Wishfull Thinking og Lollipops

Arrangementer i Teen Club

Åbne, offentlige foranstaltninger, som Gladsaxe Teen Clubs arrangementer, krævede en særlig tilladelse af politiet. Derfor var et medlemskab påkrævet for at komme ind. Når dørene åbnede kl. 19.00, fik medhjælperne ved indgangen travlt. For her ventede mellem 500 – 1300 unge ivrige mennesker på at blive lukket ind. En sådan lørdag aften kunne man ofte se en længere 6 – 8 personer bred kø sno sig ned af Gladsaxe Møllevej. Alle unge mennesker, som skulle til teenbal. De unge kunne blive medlem på stedet for 4 kr., (senere kr. 5). Dette betød dog, at der skulle skrives et stort antal medlemskort på maskine – med gennemslagskopi - hver aften, der var teenbal. Denne procedure forsinkede indgangen, hvad der var et af de gentagne klagepunkter fra medlemmerne. Til hver arrangement blev de unge opkrævet en entré på 6 kr., og ved dyrere orkestre var prisen 10 kr. Ved indgangen blev de unge også kontrolleret for ikke at bringe spiritus med ind i popklubben. Ifølge en artikel i Søndagsaktuelt den 9. oktober 1967 fremgår det, at der bliver foretaget spiritus-stikprøver. „Hvis nogen opdages med „våde varer", hvis de ser ud til at være berusede, eller hvis de er det, er der ingen pardon. Smedelærlinge og professionelle udsmidere sørger for, at der ikke bliver ballade"

Musikken begyndte at spille kl. 19.30, og det hele sluttede kl. 23.45. I løbet af en Teen Club aften var der mindst 3 musikgrupper, som spillede. Et topnavn, som oftest var en dansk eller en svensk gruppe. Ved mere specielle arrangementer havde man besøg af engelske grupper. Hovednavnet gav nærmest en minikoncert på 30 minutter til en time midt på aftenen. Hovedparten af aftenen spillede et godt dansk navn, som der blev danset flittigt til. Når danseorkestret holdt pause, fik en urutineret gruppe

Her ses kassereren for Teen Club koncentreret om at gøre kassen op. Foto af Jørgen Angel. http://www.angel.dk/

På billedet ses trommeslageren fra bandet The Bodies sammen med to go-go girls.
I baggrunden er Teen Clubs „In People" skilt. Billedet er fra et arrangement fra den 25. november 1967.
Foto af Jørgen Angel. http://www.angel.dk/

lov til at spille en halv time til tre kvarter. Amatør grupperne fik ingen honorar for at optræde, men de fik dog et beløb til dækning af taxaen. Ofte måtte disse helt unge talenter låne forstærkere og trommesæt af det rutinerede orkester. Listen over kendte grupper, som har spillet til Teen Club arrangementer, er lang, men blandt de mest populære navne kan nævnes Red Spuares, Tages, Hep Stars, Small Faces, Yardbirds, (Dave Dee, Dozy, Beaky, Mich & Tich), Pretty Things, Ten Years after, The Savage Rose, Sir Henry, Defenders, Hitmakers, Lollipops og Led Zeppelin. Teen club fik hurtigt et godt ry, og flere orkestre har startet deres turneer i Teen Club. Det var f.eks. tilfældet med Ten Years after, som gav en af deres første danske koncerter i Gladsaxe Teen Club. Musikbureauerne og grupperne fik med tiden stor respekt for Teen Club´en. Det blev en blåstempling for en gruppe, at de havde spillet i Teen Club´en. Selv kendte udenlandske grupper ville managerne helst have til at optræde i Teen Club først. Herefter var det nemmere at „afsætte" dem til andre spillesteder- og oftest til højere priser.

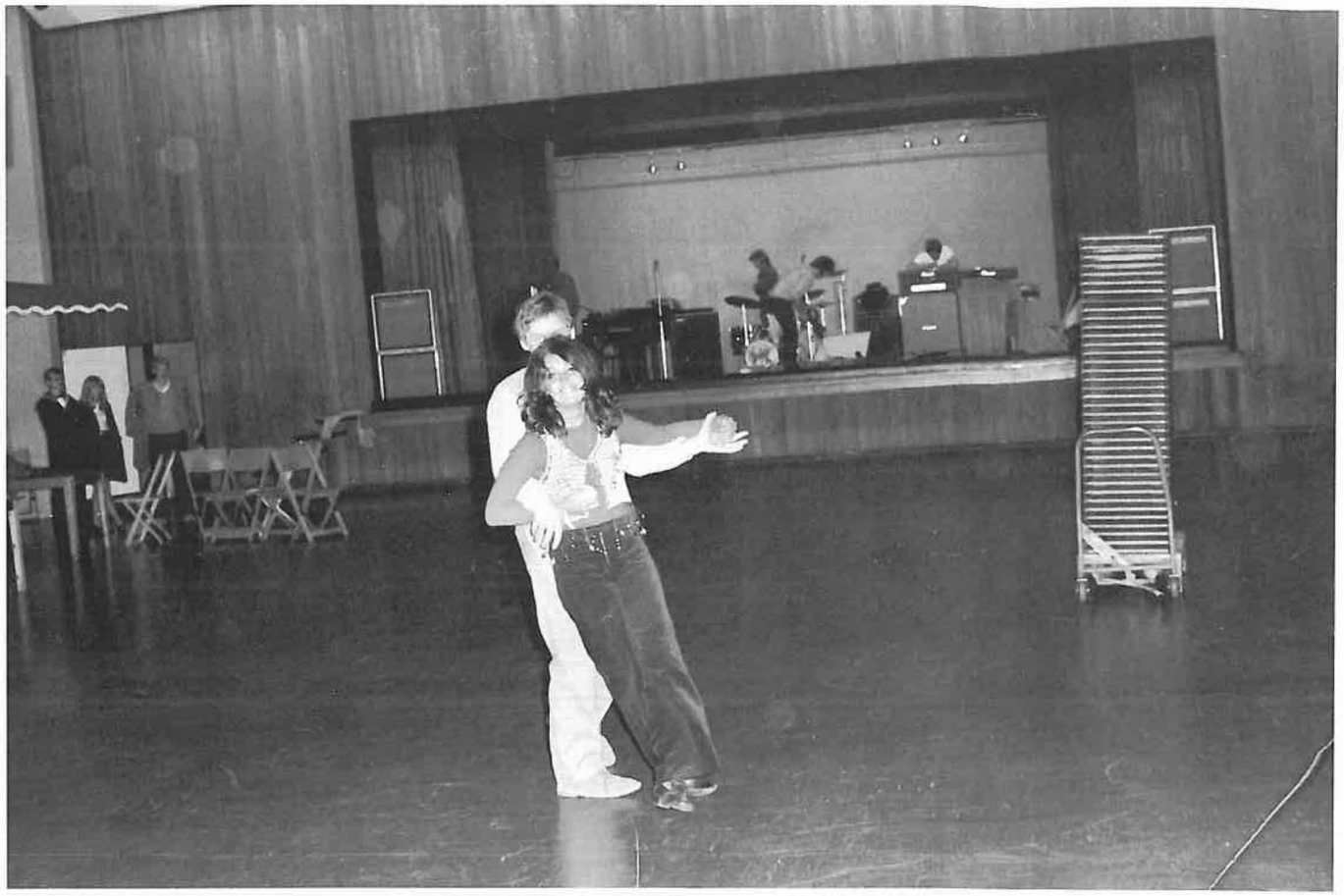

Anisette fra Savage Rose og hendes tyske mand slapper af inden koncerten den 5. oktober 1968 med en svingom i den tomme aula der er ved at blive forvandlet til Teen Club. I baggrunden ses de specialkonstruerede markiser, borde og stole som blev stillet op. Foto af Jørgen Angel. http://www.angel.dk/

Teen Club blev med tiden så populær, at der ud over managerne var mange ukendte grupper, der kimede den bookingsansvarliges mor ned. Derfor valgte man i Teen Club at gøre en person alene ansvarlig for kontakten til amatørgrupperne. En af de personer, som var kraftigt medvirkende til, at telefonen glødede, var en 15 årig Jørgen Olsen fra The Kids, i dag bedre kendt, som storebror i Brøderne Olsen. Gladsaxe Teen Club ville gerne være med til at give ukendte navne en chance. En af de mere lokale grupper, som på denne måde blev kendt, var The OX, som blev meget populære her i Gladsaxe.

Man kan næsten forestille sig den stemning, som må have været i aulaen på Egegårdsskole, når 500 – 1300 unge var til Teen-baller. De unge jublede og

dansede til musikken. Når man fik behov for en pause fra dansegulvet, kunne man købe sodavand, chokolade, cigaretter og toast i de professionelt udførte barer. Forsyningerne kunne nydes ved borde, som var dækket med røde plastduge og store solide askebægre. Salen var pyntet med 6 kæmpestore specialkonstruerede markiser, der visuelt sænkede loftet i ca. en fjerdedel af salen. Specialkonstrueret hyggebelysning var ophængt under markiserne, hvilket alt sammen var med til at skabe en hyggelig stemning i aulaen.

Gladsaxe Teen Club var stedet, hvor de unge i alderen 14 – 18 år gik hen, når de skulle feste og høre musik. Der var ikke så mange andre alternativer. Heller ikke i København. Derfor fik man i Teen Club besøg af unge fra nær og fjern. Musikken var meget vigtig for publikum, men muligheden for at møde det modsatte køn var selvfølelig ikke uvæsentlig for de unge. Dette var ledelsen af Teen Club meget bevist om og sørgede derfor i kontakten til pressen, at gøre de unges – specielt pigernes – forældre trygge ved Teen Club´en. Mottoet var, at fik pigerne lov til at komme, havde drengene ikke tid til at slås. Det er både Lars Abels og Kim Utkes opfattelse, at forældrene var trygge ved at lade deres unge gå til bal i Teen Club´en. I mange familier havde man en aftale om, at de unge måtte tage til bal i Teen Club en gang om måneden. Men som en dame senere har fortalt Lars Abel: „Nogle gang skulle man sove hos en veninde. Og så tog man måske til Teen Club, uden far og mor vidste det". Hvis nogle forældre kom til Teen Clubs arrangementer og var usikre med hensyn til stedet, så lod man dem gå ind gratis, så de selv kunne se, at tingene foregik under ordnede forhold. Noget må have været rigtigt i klubbens motto, for både Lars Abel og Kim Utke har efterfølgende mødt voksne, som har fortalt, at de mødte deres senere forlovede, mand eller kone til Teen Club arrangementer.

Discoteque

I 1967 søgte ledelsen af Teen Club om tilladelse til at indrette diskotek i et af ungdomsklubbens kælderlokaler på Egegård Skole. En af årsagerne var, at tilløbet til deres arrangementer havde nået et deltagerantal på 1.400 pr. aften. Det var mest behageligt, hvis der ikke var mere end 1.100 – 1.200 gæster i aulaen. Derfor søgte man om tilladelse til at indrette diskoteket for at aflaste aulaen. Ifølge vedtægterne for Gladsaxe Teen Club blev kun halvdelen af klubbens overskud uddelt til ungdomsformål, mens resten blev sat ind på en bunden konto, som skulle anvendes til „særlige ungdomsformål". Ledelsen mente, at et diskotek var et passende særligt ungdomsformål.

Teen Club fik tilladelsen mod, at ungdomsklubben kunne benytte diskoteket, og arkitekt Per Housgård blev sat til at foreslå en spændende indretning. Der blev plads til 100 personer i diskoteket, som fik navnet Box 45, hvilket var Teen Club´ens postadresse.

Da lokalerne nu var så lækkert indrettet, krævedes der også en lidt pænere påklædning af publikum for at komme ind der. Dette fremgår af en artikel i Teen Club Nyt af januar 1968, hvor man skriver, at „ Diskotequet holder åbent om lørdagen under Teen Club baller fra 19.30 til 24.00 for ældre fornuftige Teen-Club medlemmer i pænt tøj (lasede cowboybukser og sure sko frabedes)". Det fik en af musikverdenens hippietyper, Ekstrabladets popanmelder Carsten Grolin, til at revse Teen Club´ens ledelse. Han tog emnet op som medarbejder ved et ungdomsprogram i TV. Her blev Kim Utke og Hans Otto Bisgaard fra Brøndby Pop-klub sammen interviewet om, hvorvidt man skulle sammenblande musik og påklædningskodeks, og hvad målene var for de to popklubber.

Diskoteket var indrettet med en 5 m lang bar, 50

Billederne er fra Discoteque Box 45 som blev indviet den 20. januar 1968. Billedet er taget ved indvielsen, som var en lukket fest. Dette forklarer øllene, som normalt var forbudt til arrangementer i Teen Club. Foto af Jørgen Angel. http://www.angel.dk/

høje forchromede stole, forsænket loft, 6 separate kabiner med PH-lamper, luksus udskænkningsbar i kobber og naturtræ med køleskab, naturfibergulvtæppe i orientalsk tilsnit, frækt dansegulv, belysning og ventilation helt i topklasse og et håndplukket HI- FI Stereo anlæg.

Det nye diskotek blev indviet lørdag eftermiddag den 20. januar 1968 ved en reception. Her var der indbudt en del prominente gæster. Blandt de fremmødte var bl.a. kommunalbestyrelsesmedlemmer, repræsentanter fra andre popklubber, fra modeforretninger samt fra pressen. Ifølge Teen Club Nyt af februar 1968 fik bestyrelsen ros både af kommunens repræsentanter og fra ungdomsklubben på skolen, som havde lånt lokalerne til Teen Club. De lækre lokaler fik dog ikke en så lang levetid. For i løbet af nogle få år blev det hele revet ned igen, idet ungdomsklubben ikke havde formået at passe så godt på tingene.

Medhjælperne bag Teen Club

Ifølge vedtægterne for Gladsaxe Teen Club var der de første år hverken formand, næstformand eller sekretær, så i medierne blev de forskellige, der udtalte sig, som oftest udnævnt til formand for klubben af journalisterne. Senere erkendte man fordelen ved have en formel formand, kasserer m.v.

Hans Chr. Gelf-Larsen fik det tunge job som kasserer, hvilket ikke alene krævede hans tilstedeværelse ved alle arrangementer, men også gav ham mange timers arbejde i løbet af ugen. Han var en uvurderlig ankermand i ledelsen helt frem til sommeren 1968, hvor han stoppede for at koncentrere sig om sine medicinstudier. Kim Utke var bl.a. redaktør af klubbladet og havde i alle årene ansvaret for klubbladets layout. Selv mens han boede i Stockholm, sørgede han for at klippe og klistre originalerne sammen. Karl Jacobsen tog sig længe af vareindkøbene til baren. Da antallet af medhjælpere voksede, tog gymnasiasten, Lars Abel, sig af medhjælperkartoteket. Medlemskartoteket blev bestyret af den lærerstuderende Søren Grotum. Boghandlereleven, Svend Erik Nielsen, tog sig af kontakten med amatørgrupperne, der gerne ville spille i klubben. Hertil kom, at der til hvert arrangement var brug for 30 – 40 frivillige medhjælpere.

Gennemsnitsalderen for medhjælperne var 16 år. De blev rekrutteret blandt foreningens medlemmer. Medhjælperne ved arrangementerne blev „fyrsteligt betalt". Honoraret bestod af et par sodavander og nogle stykker smørrebrød fra Ivans Smørrebrød på Søborg Hovedgade. Desuden kunne de invitere et par søskende eller nære venner gratis ind. Arbejdet begyndte lørdag eftermiddag med at gøre aulaen klar til fest. Scenen skulle gøres klar med podium til trommeslageren og et stort skilt foran bagtæppet. Borde, stole og bardisk blev sat frem og markiser og lampekæder sat op. Når dørene åbnede kl. 19.00, skulle der udfyldes medlemskort og sælges billetter. Der var også brug for nogle stærke fyre, som kunne holde styr på det ivrige publikum, som havde stået i kø for at komme ind. Scenemedarbejderne havde travlt med at hjælpe musikerne med en hurtig opstilling og nedtagning af instrumenter, forstærkere og højtalere. Når orkesteret var klar til at gå på scenen, blev de introduceret af en konferencier, som også var ansvarlig for at give praktisk information. I en pause mellem de forskellige orkestre stod konferencieren for udlodningen af LP-plader sponsoreret af en lokal pladeforretning. Sponsoren var oftest FONA på Søborg Hovedgade. Ved særlige lejligheder blev en båndoptager udloddet.

Teen Club Gladsaxe fik på et tidspunkt også go-go girls. Nogle af de lokale piger meldte sig som go-go girls, hvilket vil sige, at de stod og dansende på nogle

Kim Utke overrækker publikumspræmier på scenen. Foto af Jørgen Angel. http://www.angel.dk/

podier på scenen. Pigerne bekostede og syede selv deres kostymer med bar mave. Der var flere hold af go-go girls, som kunne afløse hinanden, men der var gerne to dansere ad gangen.

Arrangementerne sluttede kl. 23.45. Salen skulle være tom for gæster kl. 24.00, og så begyndte oprydningen. Teen Club var selv ansvarlig for oprydning og rengøring af skolen efter lån. En af de lidt mindre spændende arbejdsopgaver var rengøringen af toiletterne, den såkaldte lokumstjans. Det kunne ikke undgås, at der en gang imellem var et par medlemmer, som havde drukket spiritus, inden de kom til festen, eller som havde smuglet flasker med ind til festen. Når disse gæster i løbet af aften var blevet dårlige af for meget drikkelse, var det ikke lige sjovt for medhjælperne at gøre toiletterne rene efter dem. Lokumstjansen blev gerne belønnet med et par ekstra sodavand eller et stykke smørrebrød. Klokken blev ofte omkring halv to til to, inden oprydningen var overstået. Herefter mødtes alle medhjælpere i et klasselokale på Egegårds skole. Her blev det forløbne arrangement diskuteret. De medhjælpere, som havde svært ved at komme hjem, blev

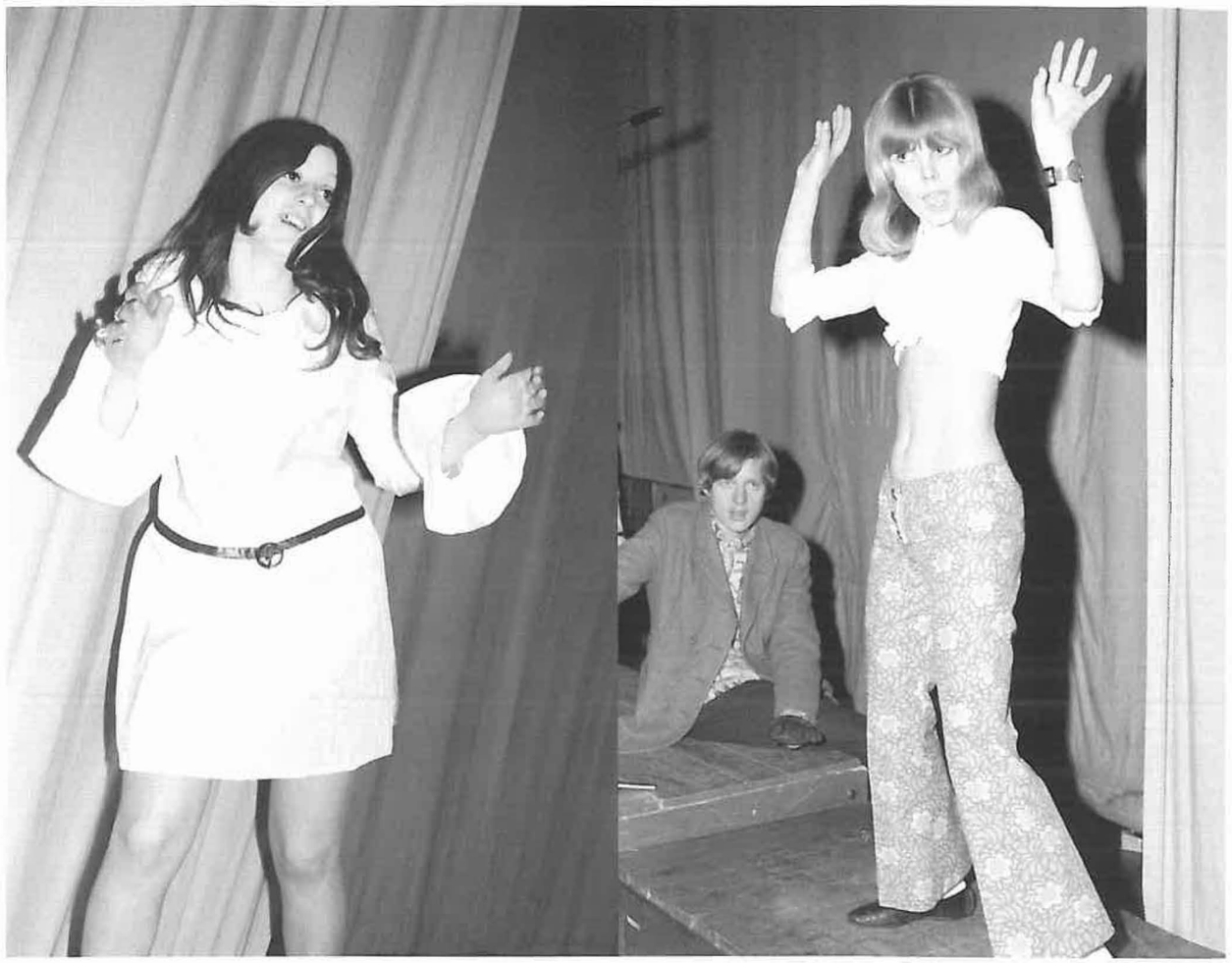

Her ses to af Teen Clubs go-go girls. Pigerne bekostede og syede selv deres kostymer. Foto af Jørgen Angel. http://www.angel.dk/

samlet i grupper til henholdsvis Søborg, Bagsværd og Lyngby. De blev kørt hjem i den til lejligheden lejede bil eller i privatbiler. Det var især pigerne som blev kørt hjem. Dette gjorde bl.a., at deres forældre var trygge ved at lade deres døtre deltage i arrangementerne i Teen Club som medhjælpere.

Efter oprydningen skete det ofte, at en kernegruppe af medhjælperne samledes i et privat hjem omkring lidt friskbagt morgenbrød, kaffe og en kasse øl. Morgenbrødet blev ofte købt ved bagdøren hos bageren på Stengårds allé, og øllerne kom fra et ismejeri, som en af medhjælpernes forældre havde. Det var og blev en livsstil for medhjælperne at lave Teen Club arrangementer.

Her ses to af medhjælperne i Teen Club. Lone Forslund og Carsten Nordenhof var begge på et tidspunkt med i bestyrelsen. Foto af Jørgen Angel. http://www.angel.dk/

Specielle arrangementer

Den 26. november 1966 afholdt Teen Club Gladsaxe et specielt stort arrangement, som foregik på hele to skoler. Den aften var der 1100 gæster, som hørte Red Squares m.fl. på Egegård skole og 800 gæster på Marielyst skole. Red Squares var den mest populære gruppe dette år, og der var derfor behov for at afholde koncert med gruppen på begge skoler. Red Squares bestod af 5 engelske unge mænd. Når den ikke ligefrem kønne forsanger Ronni råbte ud i salen „Is everybody happy", så svarede hele mængden med et kæmpe brøl „Yeah". Foruden Red Squares spillede tre andre orkestre på de to skoler den aften. Derfor havde man lejet busser til at køre publikum fra den ene skole til den anden, således at tilskuerne blev jævnt fordelt mellem skolerne.

Et tilsvarende to-skole arrangement blev afholdt skærtorsdag den 23. marts 1967. Her spillede den engelske gruppe Dave Dee, Dozy, Beaky, Mich &

Forsangeren Ronni fra Red Squares sammen med publikum. Red Squares spillede flere gange i Teen Club. Foto af Jørgen Angel. http://www.angel.dk/

Tich som hovednavn. En gruppe mere, nemlig Fourways, spillede også på begge skoler, mens Money Makers kun spillede på Egegård skole, og Shouts kun spillede på Marielyst skole. Musikalsk var aftenen en succes, men arrangementet gav underskud.

To gange arrangerede Gladsaxe Teen Club koncerter uden dans. Det var specielle popkoncerter for unge handicappede. De unge, som til almindelige arrangementer ikke havde mulighed for at opleve tidens hotteste popnavne, fik nu chancen, idet man lavede koncerter uden dans, hvor der var plads til siddeplader og kørestole. En række handicap-organisationer fik stillet ca. halvdelen af koncertsalens pladser gratis til rådighed mod, at de selv sørgede for transporten af de unge. Første koncert løb af stablen mandag den 8. maj 1967 i et proppet Gladsaxe Teater. Der var omkring 1000 tilskuere. Teen Club havde ved teen-ballet ugen før uddelt en invi-

tation til ca. 350 udvalgte, særlige trofaste medlemmer – med eksklusiv ret til at købe en billet til 3 kr. Endvidere inviterede man medhjælpere og deres pårørende. På den måde ønskede man at blande Teen Clubs normale medlemmer med de indbudte unge handicappede.

I Teen Club Nyt af september 1967 kunne man læse, at arrangementet havde været en succes i Gladsaxe Teater. Teen Clubs bestyrelse havde valgt at bruge 6.000 kr. af overskuddet fra sæson 1966 – 67 til at arrangere en gratis popkoncert for 400 unge handicappede. „Aftenen blev en fantastisk strålende succes. I 3 timer blev vi underholdt af „Red Squares", „Sir Henry & His Butlers", „Cy, Mia & Robert", „Keld & Donkeys", „Scarlets", Peter Belli & B. Brothers", „Tommy P´s Studiogroup", Hitmakers og „The OX". Salen kogte uafbrudt af begejstring. Orkestene, der optrådte, var begejstrede, f.eks. spillede „Red Squares" et kvarter længere end aftalt". Orkestrene, som alle kun spillede for 1/3 af det normalhonoraret, „bad os gennem bladet sende en varm tak til det dejlige publikum og takkede samtidigt for at have fået lov til at optræde, som de selv udtrykte det, ved den bedste popkoncert i dansk pophistorie".

Det følgende år blev koncerten afholdt i Tivolis koncertsal mandag den 22. april kl. 19.30 med et mindst lige så flot program og plads til 2000 i salen. Igen var publikum en blanding af unge handicappede med hjælpere, Teen Club-medlemmer og medhjælpere med familien. De orkestre, som spillede, var Dandy Swingers med Anisette, Noblemen, Sir Henry and his Butlers, Peter Belli og Four Roses, Poul Dissing og Beafeaters, Lollipops og ikke mindst Tages, som endnu en gang fik taget til at løfte sig. Teen Club medlemmerne betalte et symbolsk beløb på 7 kr. for at deltage, mens det var gratis for resten af deltagerne. Begge arrangementer gav selvfølgelig underskud, selvom orkestrene spillede for stærkt reducerede honorarer. Bestyrelsen mente dog, at det gik ind under klubbens formålsparagraf, selvom de fleste af de handicappede ikke kom fra Gladsaxe Kommune.

Teen Club et forbillede

Gladsaxe Teen Club fik hurtigt skabt sig et godt navn i musikverden. Mange musikbureauer og managere lod deres nye orkestre starte her. Havde et band spillet i Teen Club, så åbnede det op for nye job på andre spillesteder.

I januar 1967 fik Teen Club besøg af Radio Frit Europa, en amerikansk propaganda-radio, der sendte til befolkningen bag Jerntæppet. Radioen mente, at Teen Club var et positivt udtryk for vestens ungdom, som østlandenes lyttere gerne ville høre mere om. Udsendelsen varede i ca. en time og blev sendt med kommentarer på 7 sprog til 22 mill. lyttere. Udsendelsen gav ikke Teen Club nogle kontakter til mennesker eller bands på den anden side af jerntæppet. Men der kom en del breve fra udenlandske orkestre, som gerne ville optræde i Teen Club. En lørdag aften stod der pludseligt et orkester fra Stockholm ved sceneindgangen. De mente, at de havde en kontrakt på, at de skulle spille, men Teen Club´ens ledelse kendte ikke noget til hverken orkester eller kontrakt. Resultatet blev dog, at orkestret fik lov til at spille og fik et mindre beløb, så de kunne overleve weekenden i København.

Flere steder opstod der teenclubber, der var direkte inspireret af Gladsaxe Teen Club. Den mest succesrige var Brøndby Pop Club. Blandt dem, som var med til at stifte Brøndby Pop Club, var musikeren Peter Isaksen fra Brøndbyøster og Hans Otto Bisgaard. Den sidste har som bekendt siden fået stor succes i underholdningsverdenen i Danmarks ra-

dio - både i radio og TV. Peter og Hans Otto besøgte flere gange Teen Club´en for at få information om, hvorledes man drev en pop klub.

Der blev endvidere etableret teenclubber i København og Hareskov. I København blev teenclub, „Sunday pop", etableret i kostalden på Øster Allé, mens Kai Øgaard Sørensen - redaktør af Hareskov-Værløse Avis – tog initiativ til HIF-klub for unge, der også arrangerede teen-baller på Syvstjerne Skolen. Han lagde i sin avis ikke skjul på, at han havde fået inspirationen til klubben fra Teen Club Gladsaxe, hvor han flere gange havde aflagt besøg.

Musik genren ændres

Sidst i 1968 begyndte publikumsantallet i Teen Club så småt at dale. En årsag var bl.a., at musikmiljøet generelt forandrede sig på dette tidspunkt. Den popmusik med dans, som både „De unges Gladsaxe" og „ Gladsaxe Teen Club" havde haft så stor succes med, blev afløst af beatmusikken. Dette bevirkede, at der blev danset mindre, og at publikum i stedet begyndte at sætte sig i små grupper på gulvet og lytte til musikken. Med beatmusikken blev der introduceret lyskanoner med såkaldt psykedelisk lys. Popmusikken blev erstattet af det mere progressive musikmiljø. Dele af det mere progressive musikmiljø blev desværre kendt for tendensen til at anvende hash.

Slutningen på Teen Club Gladsaxe

I Gladsaxe Kommune fik man i 1968, på samme måde som andre steder, problemer med flere grupper af unge mennesker, de såkaldte læderjakker eller minirockere. Gladsaxe Kommune søgte at løse problemet ved bl.a. at give disse unge mennesker et opholdssted. Således gav ungdomsudvalget dem lokaler på Columbusvej, hvor de fik skurvogne stillet til rådighed. Disse grupper af læderjakker eller minirockere kom til at skabe problemer for Gladsaxe Teen Club og dens ledelse. Den 15.marts 1969 mødte en gruppe minirockere op ved et teenbal og lavede så meget ballade, at det endte med et kæmpe slagsmål mellem dem og 10 – 12 betjente. Herefter ville Teen Club´ens ledelse ikke længere påtage sig ansvaret for arrangementerne. Derfor meddelte Teen Clubs ledelse, ved formand Lars Abel, kommunen, at dette var et problem for dem. Teen Club havde en række kontrakter for kommende arrangementer, men de ville ikke tage ansvaret for alene at afholde arrangementerne, da de frygtede at løbe ind i lignende problemer med minirockerne. Den 24. marts besluttede kommunalbestyrelsen, at de heller ikke ville påtage sig ansvaret. Samtidigt besluttes det, at man ville dække et beløb på ca. 17.000 kr. for de kontrakter, der var indgået for sæsonens sidste 3 arrangementer, som måtte aflyses.

I sommeren og efteråret 1969 var der stor debat i lokalpressen om, hvorvidt Teen Club skulle fortsætte med sine arrangementer. I Teen Clubs vedtægter stod der, at de var de eneste, som havde lov til at afholde musikarrangementer i Gladsaxe Kommune. Ungdomsudvalget mente derimod, at andre, med en mere avanceret musiksmag end den Teen Club repræsenterede og øvrige grupper, også skulle have lov til at afholde musikarrangementer. Derfor arbejdede nogle af medlemmerne for en ny teenclub organisation. Et andet spørgsmål, som optog ungdomsudvalget, var, hvorfor Teen Club ikke længere gav så stort et overskud. Dette medførte en stor debat mellem Teen Clubs ledelse og ungdomsudvalget i lokalpressen. Lars Abel, der var blevet formand for Gladsaxe Teen Club, optrådte i 1969 ofte i lokalpressen som talsmand for Teen Club´ens synspunkter. Samtidigt deltog han aktivt sidst på året i den kommunale valgkamp. Dette gjorde ikke situationen lettere – selv for de indviede – at forstå debatten i lokalbladene om Teen Club´ens vedtægter og eventuelle fortsatte eksistens. Debatten om

Teen Club endte ud i et politisk ståhej i lokalpressen. Den socialdemokratiske formand for ungdomsudvalget, Inger Schaldemose, skrev et længere læserbrev i Folkebladet for Gladsaxe Kommune den 31. december 1969. I overskriften stillede hun spørgsmålet „Lars Abel – konservativ komet eller fuser?". To øvrige medlemmer af ungdomsudvalget, den socialdemokratiske Tove Smith og den konservative Svend E. Harders, bidrog til debatten med et fælles læserbrev i Gladsaxe Folkeblad samme dag under overskriften „ Lars Abel dårligt orienteret". Ugen efter, den 8. januar 1970, fik Lars Abel mulighed for at give svar på tiltale i Bagsværd og Omegns Folkeblad. Under overskriften „Så som så med enigheden" havde han bl.a. et læserbrev med titlen. „Jeg har ikke foreslået orkestret Alrune Rod".

Under samme hovedoverskrift bidrog to øvrige medlemmer af ungdomsudvalget med deres opfattelse af hele debatten. Dette var Lisbeth Vindriis og Lis Mølbjerg. Endvidere blev Lars Abel bakket op af Bent Larsen fra Teen Club i et læserbrev med titlen „Vognen må tilbage". Det, som havde været et populært sted for de unge mennesker, endte med at blive en brik i et politisk spil. I februar 1970 blev Lars Abel opstillet som kandidat for de konservative til kommunalvalget i en alder af blot 21 år. Han kom ind i kommunalbestyrelsen, hvorefter han trak sig fra posten som formand for Teen Club.

Det sidste Teen Club Nyt blev udgivet i april 1970, og de følgende år forhandledes der på rådhuset om forskellige muligheder for at genoplive Teen Club´en. Der blev gennemført nogle enkeltstående projekter med Gladsaxe Teen Club som arrangør – senest en forårskoncert i Gladsaxe Teater den 18. maj 1971, men reelt var Teen Club´ens tid, som den er beskrevet her forbi i marts 1969.

Beat Forum

I slutningen af 1960´erne begyndte musiksmagen blandt de unge i Gladsaxe Kommune at ændre sig. 1960´ernes popmusik med dans og kopimusik blev erstattet af 1970´ernes beatmusik. Dette banede vejen for etableringen af en ny musikklub i Gladsaxe Kommune. I 1970 startede musikklubben Gladsaxe Beat Forum lidt som en reaktion på det 1960´er musikmiljø, som Teen Club repræsenterede. Nuværende byrådsmedlem Peter Nielsen var med til at starte Gladsaxe Beat Forum. Han var ansat i ungdomsklubben Club 222 og meget interesseret i unge og musikmiljøet.

I ungdomsudvalgets forhandlingsprotokol den 9. juni 1970 ansøgte en gruppe unge mennesker, repræsenterende Diskotekklubben Gumba Ya Ya, Juniorklubbens ide- og musikudvalg, Delta blues band og Peter Ox band, om støtte til afholdelse af et beatfestarrangement i Gladsaxe teatersal lørdag den 27. juni 1970. De unge fik tilladelse til at afholde beatarrangementet, dog ikke i Gladsaxe Teater, men på Høje Gladsaxe skole. Dette blev det første arrangement, som blev afholdt i Beat Forum.

Ansøgerne bag dette beatarrangement kom primært fra Club 222. Juniorklubbens ide- og musikudvalg var Club 222´s musik og filmklub. Delta Blues Band var en gruppe, som øvede i Club 222. Årsagen, til at de øvede her, var, at trommeslageren havde været medlem af klubben. Delta Blues Band var et veletableret og professionelt band, som indspillede en del plader. I 1966, hvor Club 222 startede, var Peter OX Band et orkester, som fik lov til at øve i lokalerne i klubben. På dette tidspunkt hed de The OX og var et meget populært band i denne del af regionen. Bandet gik i opløsning på et tidspunkt, men bassisten Peter F. Dahl fortsatte og kaldte bandet for Peter OX Band. Den eneste interessent, som ikke var tilknyttet Club 222, var Diskotekklubben Gumba

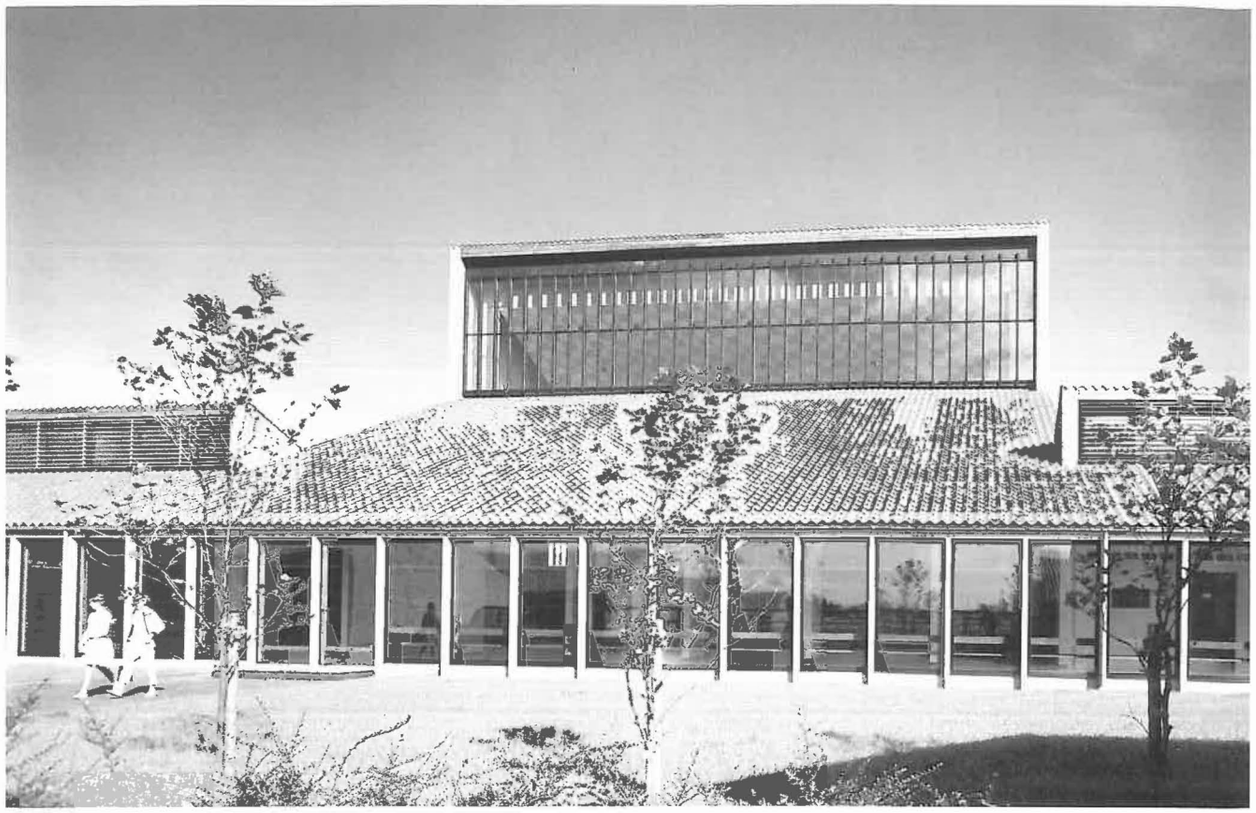

Egegård skole ligger på Gladsaxe Møllevej 127. Skolen er opført i 1957 – 1958. I begyndelsen blev alle Beat Forums arrangementer afholdt på Egegård skole, men efter ca. 2 år blev beatarrangementerne flyttet til Høje Gladsaxe Skole. Foto Gladsaxe Byarkiv.

Ya, Ya. Den lå nede på hjørnet af Maglegårds Alle og Gladsaxevej. Klubben havde et ry for at være et sted, hvor der blevet røget meget hash og taget stærkere stoffer. Klubben levede ikke så længe. Den fik nemlig besøg af rockere, som smadrede den, hvorefter den blev lukket.

Det første arrangement i Beat Forum blev afholdt den 27. juni 1970 i Høje Gladsaxe skolernes festsal. Der deltog 600 – 700 mennesker i arrangementet. Alle orkestrene fik lige meget for at deltage, og det var ikke meget. Arrangementet gav arrangørerne blod på tanden, og de fortsatte med et nyt arrangement i september 1970 på Egegårds skolen.

Planlægningen af Beatarrangementer

Ifølge vedtægterne for Beat Forum var det foreningens formål „at give ungdommen muligheder for et samvær, bygget op omkring såvel kreative som underholdende aktiviteter. Opfyldelsen af dette formål skal primært ske gennem de unges egen indsats". Dette søgte bestyrelsen for Beat Forum at opnå

ved at lade de unge deltage i planlægningen af beatarrangementerne. Efter hvert arrangement i Beat Forum blev der afholdt et planlægningsmøde. Ved at henvende sig til Club 222 kunne man få oplyst, hvornår det næste Teemøde blev afholdt. Det blev endvidere oplyst til selve beatarrangementet, at der 14 dage senere ville blive afholdt evalueringsmøde på arrangementet, eller som man i Beat Forum kaldte det, „Teemøde". Her havde de unge mulighed for at møde op og høre om, hvordan beatarrangementet var forløbet samt komme med ideer til kommende arrangementer. Herved gav man de unge mulighed for at få indflydelse på underholdningen gennem egen indsats. Der kom ikke mange til disse Teemøder, men der samlede sig en fast gruppe af unge mennesker i alderen 14 – 20 år, som blev rygraden i Beat Forum. De blev „Beat Forumgruppen". Det var denne gruppe af unge mennesker, som blev de frivillige medhjælpere i Beat Forum. Hertil kom, at nogle af de unge fra Club 222 gerne hjalp til ved beatarrangementerne. Til hvert arrangement var der 40 – 50 medhjælpere. De var opdelt i arbejdsgrupper, nogle stod for salg af sodavand og parisertoast, andre arbejdede omkring scenen. Alt arbejdet i Beat Forum var frivillig arbejdskraft, med undtagelse af et ældre ægtepar, som fik løn for at passe garderoben. Endvidere var der en gang imellem behov for at hyre nogle vagter til arrangementerne.

Når der skulle bestilles musik til Beat Forum, forgik det ved, at man bookede de kendte grupper gennem musikbureauer. De mindre kendte grupper henvendte ledelsen sig selv til. Når man skulle booke musikken, kunne Beat Forum få hjælp gennem „Foreningen for musik og lys". Dette var et samarbejde bestående af mere end 100 danske beat- og lysgrupper. Formålet med foreningen var bl.a. at formidle kontakten mellem grupper og interesserede over hele landet. Foreningen udgav en bog med telefonnumre og reklamer for forskellige bands. Gennem denne bog kunne Beat Forums ledelse på en effektiv måde få oplyst telefonnumre m.v. på de forskellige grupper. Formand Peter Nielsen har fortalt, at han også selv tog ud og opsøgte grupperne. Der var bl.a. en gruppe, som hed Furekåben. De havde ingen telefon, og han måtte selv opsøge dem i det kollektiv på Amager, hvor de boede. Peter Nielsen har endvidere besøgt Kim Larsen og Gasolin, da de boede på Christianshavn. Kim Larsen var lige stået op, men de fik alligevel en aftale i stand vedr. nogle jobs.

Reklame for beatarrangementerne

I vedtægterne for Gladsaxe Beat Forum stod der, at „som medlemmer af foreningen optages fortrinsvis unge, som har bopæl i Gladsaxe Kommune. Som medlemmer optages kun unge, der er fyldt 14 år". I praksis forholdt det sig dog således, at ca. halvdelen af dem, som kom i Beat Forum, ikke var bosat i Gladsaxe Kommune. De unge kom fra hele hovedstadsområdet, fra Hillerød og Birkerød, der kom endda unge helt fra Skåne. Beat Forum havde således en 12 – 13 unge medlemmer fra byen Bjuv i Skåne. Det var ikke et krav, at unge udenfor Gladsaxe Kommune ikke måtte deltage i arrangementerne, men der var et krav om, at Beat Forum ikke måtte annoncere udenfor Gladsaxe. Derfor købte Beat Forum nye papskilte til hvert arrangement, som de fik trykt. Disse skilte blev efterfølgende hængt op i busserne. Busserne kørte både til Lyngby og Herlev samt på tværs af kommunerne, så herved blev der alligevel reklameret lidt for Beat Forum udenfor kommunegrænsen.

Der blev endvidere reklameret for Beat Forum via løbesedler eller flyers. De blev trykt i så god tid, at de kunne uddeles ved et arrangement og reklamere for kommende arrangementer. Flyerne kunne også afhentes i Club 222. Hertil kom, at en række nøg-

Her ses nogle eksempler på Beat Forums meget kreative flyers, hvor man reklamerede for kommende arrangementer. Gladsaxe Byarkiv

På flyeren fra den 3. marts fremgår det at Hoola Bandoola band og Røde mor skulle spille til det samme arrangement i Beat Forum. Gladsaxe Byarkiv.

lepersoner, som gik på skoler og gymnasier, kom i Club 222 og afhentede løbesedler til uddeling. Herved fik Beat Forum reklameret effektivt for deres kommende arrangementer.

Arrangementer i Beat Forum

Et arrangement i Beat Forum begyndte allerede kl. 14.00. De unge skulle være fyldt 14 år og være medlem af Beat Forum for at komme ind. Når de købte deres billet i indgangen, kunne de samtidigt blive medlem. Mens beatarrangementerne blev afholdt på Egegård skole, kom der i gennemsnit 1200 – 1500 deltagere pr. gang.

Man startede med at vise en film eller et teaterstykke. Dette tog normalt et par timer. Efter de første 3 – 4 gange, hvor der havde været spillet teater, måtte Beat Forum opgive disse eksperimenterende indslag. Årsagen var, at der var for meget uro. Det var nemmere at vise en film, selvom nogle sad og snakkede, men hvis der blev talt under et teaterstykke, så kunne man ikke høre, hvad der blev sagt på scenen. I løbet af aftenen var der herefter 2 til 3 bands som spillede i den store sal. De unge dansede ikke, som de havde gjort i Teen Club. I Beat Forum sad man på gulvet på fåreskindspelse eller indiske tæpper, hørte musik, drak te og spiste frugt.

Ivans Smørrebrød lå på Søborg Hovedgade 112 og på hjørnet af Jonas Liesvej. Foto 1975. Gladsaxe Byarkiv.

Det var et rigtigt 70'er miljø med love, peace and understanding, som herskede i Beat Forum. Der var endvidere et kollektivt lysshow, med lysbilledapparater, hvor farver blev blandet med hinanden, så de kom op som nogle psykedeliske figurer på væggene. I Beat Forum havde man også indrettet et klasseværelse som tehus. Her kunne man drikke te og høre folkemusik. Et af de bands, som spillede i tehuset i 1970 på Egegård Skole, var Røde Mor med Troels Trier.

Til hvert arrangement blev der solgt sodavand og parisertoast. Nede på Søborg Hovedgade lå Ivans Smørrebrød, der hvor der i dag ligger en Super Best. I 1971 begyndte Stefan Iwan sin produktion af pariser toast. Året efter, i 1972, besluttede han sig for at satse fuldt ud på de dybfrosne pariser toast, og derfor fik hans cafeteria ny indehaver. Her købte Beat Forum deres toasts. Der blev solgt rigtig mange parisertoasts til de unge. Ifølge Peter Nielsen har han stadig „duften" i næseborene efter alle de toasts, som de lavede i klubben.

Musikken i Beat Forum

De danske bands, som spillede i Beat Forum, mens arrangementerne blev afholdt på Egegård skole, kom oftest selv med alt deres grej. De ankom gerne i et folkevognsrugbrød eller anden kassevogn, hvor de kunne have alt deres udstyr. Deres udstyr blev bugseret ind gennem en lille port på 3 x 2 meter på bagsiden af skolen, som vender ud mod Gladsaxe Møllevej. Bandet kom ind, satte deres anlæg op, spillede for publikum og tog herefter sit grej med igen. Det var rimeligt ukompliceret.

I begyndelsen blev alle Beat Forums arrangementer afholdt på Egegård skole, men efter ca. 2 år blev lokalerne for små i forhold til antallet af deltagere til arrangementerne. Derfor blev beatarrangementerne flyttet til Høje Gladsaxe Skole. Det var altid åbne arrangementer, og man måtte forsøge at gøre plads til de mange unge, som ellers ville være gået forgæves. Beat Forum blev med tiden en af landets største rockklubber og fik megen succes. Det store publikum, som ikke havde været med til at starte miljøet om Beat Forum „krævede", at det var bestemte grupper, som spillede til arrangementerne. Dette medførte, at Beat Forum, som i starten havde været meget eksperimenterende i deres valg af bands, nu blev nødt til at satse på de mere populære bands, hvis de ville have arrangementerne til at køre rundt.

Foto: Høje Gladsaxe skolerne. Her blev Beat Forums arrangementerne flyttet til for at gøre plads til endnu flere deltagere. Gladsaxe Byarkiv.

Blandt de mest populære bands, som spillede i Beat Forum, kan nævnes de danske bands Gnags og Kim Larsen med Gasolin. Et af de største udenlandske bands, som spillede her var MC5. Et andet band, som startede deres Danmarks turne i Beat Forum i 1973, var Hoola Bandoola Band, som blev et meget kendt svensk/nordisk band.

I begyndelsen af Beat Forum var det normalt, at de forskellige bands selv opsatte og nedtog deres udstyr, men omkring 1974 ændrede denne holdning sig blandt musikerne. Det blev de færreste grupper, som efterhånden stillede deres grej op. Det havde de folk til, og bandet kom selv først senere, lige inden de skulle på scenen. De kom ind af bagdøren, spillede i deres to gange 45 minutter og forlod stedet igen. Et af de danske bands, som Peter Nielsen har rost for ikke at pålægge sig denne attitude, er Gnags. De var meget åbne overfor publikum. De stillede selv deres anlæg op sammen med roadierne. De levede sig endvidere ind i miljøet. En aften i Beat Forum spillede de rockn´roll en hel aften, selv om det ikke er deres musik. Dette gjorde de alene, fordi de havde opdaget, at publikum i salen var vilde med den slags musik.

Disk-arrangementer

I Beat Forum arrangerede man også nogle disk-arrangementer. Her spillede bl.a. Walkers Shu-bi-dua og Made in Denmark m. fl. Disk arrangementerne blev afholdt om eftermiddagen, inden de store koncerter om aftenen i salen. Shu-bi-dua var ikke begejstret for at blive regnet for disker, for det var bedre at være progressive. Peter Nielsen husker et arrangement, hvor Shu-bi-dua havde spillet om eftermiddagen. Til dette arrangement bad de om lov til at blive og spille om aftenen uden at få noget for det. De ville bare gerne spille for et mere voksent publikum. Ikke kun for et disk-publikum, som de havde gjort om eftermiddagen, men for et progressivt publikum.

Friluftskoncerter ved Bagsværd Sø

Beat Forum arrangerede nogle friluftskoncerter ved Bagsværd Sø. Klubben anvendte det overskud, de havde tjent i løbet af vinteren, til at lave gratis koncerter ved rostadion. Der blev afholdt 3 til 4 af disse friluftskoncerter. Rostadion blev anvendt som til-

Flyer for gratis luft arrangement ved Bagsværd sø på Rostadion søndag den 25. august. Gladsaxe Byarkiv

skuerpladser, musikken spillede nede ved søen. Oppe over tribunerne havde man lavet barer, og her blev de famøse parisertoasts og drikkevarer solgt. Da disse koncerter var gratis, kom de mennesker, som havde lyst. Til et af arrangementerne spillede Fessors Big City Band jazz. Så folk havde pakket cykelkurvene og taget cyklen ud til koncerten for at høre jazz eller Gnags.

En enkelt koncert var dog ikke gratis. Her var billetprisen 26 kr. Til denne koncert spillede Gasolin, Røde Mors rock cirkus, Fessors Big City Band og Sammy Price.

Til en af koncerterne ved Bagsværd Sø kom politiet. De var blevet tilkaldt, idet der var blevet klaget over, at musikken var for høj. Bandet, som spillede, begyndte at tage gas på politiet. Det var rimeligt nemt for et udefrakommende band at stå på scenen og oppiske en stemning imod politiet. Det blev ledelsen i Beat Forums opgave at få skruet lidt ned og at få tilskuerne til at acceptere politiets tilstedeværelse. Det fremgår heraf, at det ikke altid var nemt at være arrangør bag store arrangementer.

Beat Forum og kommunalbestyrelsen

I december 1972 kom Gladsaxe Beat Forum i kommunalbestyrelsens og lokalpressens søgelys. Den 4. november 1972 var der under et Beat Forum arrangement på Høje Gladsaxe skolerne blevet løsrevet 7 stk. wc skåle, 8 håndvaske og smadret fliser på dame- og herretoiletterne. Dette medførte, at skolenævnet skrev til kommunalbestyrelsen med et ønske om, at Beat Forum ikke længere måtte låne lokalerne på skolerne. I Gladsaxe Bladet kunne man den 28. december 1972 læse en artikel med overskriften „Protest mod Beat Forum". Her beklagede skolenævnet ved John F. Kennedy-skolen (denne skole var den ene af Høje Gladsaxe skolerne) sig over, at Beat Forum havde haft lov til at låne skolen. Skolenævnet frarådede, at lokalerne i fremtiden blev stillet til rådighed for arrangementer af denne karakter.

I en anden artikel i Gladsaxe Bladet fra den 25. januar 1973 med overskriften „Snakke-sandkassen" blev kommunalbestyrelsen beskyldt for at føre en sandkasse snak om Beat Forums anvendelse af Høje Gladsaxe skolernes lokaler. Ifølge redaktør Jørgen Rye var denne diskussionen en gammel sag, „ som man, i stedet for at tage til hurtig afstemning, endevendte og drejede, uden at der kom noget nyt frem fra de tidligere møder, hvor man så sandelig også har ofret megen tid på at fremsætte synspunkter og meninger. Vi tænker her i første omgang på sagen om Beat Forums brug af skolerne i Høje Gladsaxe. Beat Forum har sine modstandere og endnu flere tilhængere". Redaktøren mente, at Beat Forum blev gjort til politisk debat i kommunalbestyrelsen p.g.a, at man nærmede sig kommunalvalget og udpegningen af kandidater.

Den 27. september 1973 blev Beat Forum igen omtalt i Gladsaxe Bladet. Denne gang lød overskriften „Farvel til Beat Forum. Har haft et underskud på arrangementerne på 27.000 kr., og et flertal i kommunalbestyrelsen bevilligede 7000 kr. ekstra, men resten af sæsonen må Beat Forum klare sig selv". Ifølge artiklen havde Beat Forum overskredet den garanti på 20.000 kr., som kommunen havde stillet til dækning af arrangementer med 7000 kr.

Dette ville ledelsen af Beat Forum ikke have hængende på sig. I Gladsaxe Bladet den 11. oktober 1973 kunne man læse overskriften „Beat Forum vil betale 7164 kr. tilbage til Gladsaxe Kommune". Ifølge artiklen mødte formanden for Beat Forum, Peter Nielsen, op i spørgetimen for at overrække borgmester Erhard Jacobsen en check på 2.164, som første afdrag på det overtræk på 7164 kr., som Beat Forum havde foretaget ud over den kommunale garanti. Peter Nielsen klargjorde, at Beat Forum ville bestræbe sig på at tilbage betale de øvrige 5000 kr. i løbet af vinteren. Endvidere var Beat Forum meget kede af, at de ikke kunne lægge et holdbart budget. Dette havde skyldtes forskellige fejl under planlægningen. Samtidigt takkede Peter Nielsen kommunalbestyrelsen for den venlighed, den havde vist Beat Forum ved at yde et tilskud til foreningen. Det lykkedes Beat Forums leder, Peter Nielsen, at overraske Erhard Jacobsen i denne situation.

Problemer for Beat Forum med yderligtgående grupper

De første to år, hvor Beat Forum afholdt deres arrangementer på Egegård skole, havde de ingen problemer med yderligtgående grupper til deres arrangementer. Da man i 1972 flyttede beatarrangementerne til Høje Gladsaxe skolerne, fik man i Beat Forum problemer med de lokale læderjakker eller minirockere, som havde opholdslokaler i nærheden af skolerne. I Teen Club havde man måtte opgive at afholde flere arrangementer efter, at nogle rockere var kommet i karambolage med politiet.

PROGRAM.

FOR KLUB SELMA.

KLUB FOR RYTMISK MUSIK · HVER ANDEN FREDAG KL 20 - 24 · PÅ SEMINARIET SELMA LAGERLØFS ALLE 14 - 18 SØBORG.

FRE 26. DAG SEP. BUKI YAMAZ.
FRE 10. DAG OKT BIFROST.
FRE 24. DAG OKT BUFFALO.
FRE 7. DAG NOV PETER THORUP MED VENNER
FRE 21. DAG NOV TEQUILA.
FRE 5. DAG DEC LEONARD.P. JAZZ KAPEL
FRE 19. DAG DEC SIDE SHOW.

ENTRE PR · GANG KR 10,- MEDLEMSKORT 1 KR · ØL 4 KR · VAND 2 KR · SAMT MULIGHED FOR MAD ·

DA DETTE ER ET FLERE MDR · PROGRAM KAN DER KOMME ÆNDRINGER

HILSEN SELMA

Flyer for et arrangement afholdt i klubben Selma den 26. september. Gladsaxe Byarkiv.

I Beat Forum forsøgte man at få et samarbejde med politiet, hvor de skulle se forbi til arrangementerne af præventive grunde, men politiet havde svaret, at de ikke havde ressourcer hertil. Samarbejdet med politiet blev indskrænket til, at de kørte forbi og noterede biler, der holdt ulovligt parkeret.

Derfor forsøgte man i stedet for i Beat Forum at integrere minirockerne i Beat Forum. Beat Forum betalte to af lederne af rockergrupperne 40 – 50 kr. hver gang for, at de hver især holdt orden på deres egne fyre. Samtidigt forsøgte Beat Forum at undgå ballade med minirockerne fra Road Runner ved bl.a. hellere at lukke en gruppe rockere gratis ind, i stedet for at publikum risikerede at få bank af rockerne. Det forholdt sig i praksis sådan, at rockerne gerne ville høre musikken, men det var et nederlag for dem at skulle betale for at høre „langhåret" musik. Derfor valgte Beat Forum at integrere nogle af dem som medhjælpere. En væsentlig grund, til at Beat Forum og andre musiksteder fik problemer med rockerne, skyldtes den konflikt, som på dette tidspunkt var mellem rockere og flippere. Mange rockere havde en bror eller fætter, som var blevet narkoman af at ryge hash. Rockerne opfattede det som deres kald at tage fat i alle, som røg hash. De skulle have bank eller aflevere deres hash. Det ironiske er, at rockerne i vore dage har en stor andel i salget af stoffer.

I slutningen af sæsonen i 1973 opstod der en del vold med rockerne i centrum, som gjorde, at Beat Forum overvejede at stoppe med at afholde arrangementer. Man valgte dog at fortsætte i 1974. Beat Forum eksisterede 1974 ud. Herefter begyndte Peter Nielsen med flere at afholde mindre arrangementer, fordi de stadig havde lyst til at lave musikarrangementer. Peter var bl.a. med til at starte stedet Selma, som lå nede på seminariet, som lå på Selma Lagerløfs Alle. Her blev der afholdt hyggelige arrangementer, hvor der kom en 200 – 300 mennesker i alderen 18 – 30 år. Her fik man ingen besøg af rockerne.

Afslutning

Rockens og poppens historie i Gladsaxe Kommune er noget ganske specielt, både hvad lokalhistorien angår og Danmarkshistorien. På det lokalhistoriske område er beskrivelsen af De unges Gladsaxe, Gladsaxe Teen Club og Gladsaxe Beat Forum et stykke Gladsaxe historie, som den dag i dag står frisk i erindring for to årtiers dengang unge borgere. Jens Thind-Andersen, Lars Abel og Peter Nielsen møder stadig 35 – 50 år efter, mange borgere, som kontakter dem med ordene „kan du huske den gang i „De unges Gladsaxe", „Teen Club" eller „Beat Forum"".

I forhold til Danmarkshistorien kan man her i Gladsaxe Kommune være stolte af at have haft to af landets største musikklubber inden for Pop- og rockmusikken. Gladsaxe Teen Club var i 1967 landets største og eneste musikklub af sin slags. Den blev efterfølgende forbillede for andre musikklubber i landet. Endvidere kunne Beat Forum i 1970´erne være stolte af at være en af landets største musikklubber. Inden for dansk pop-og rockhistorie har Teen Club og Beat Forum endvidere haft betydning for mange bands, som har startet deres karriere med at spille i klubberne for siden at blive Danmarks kendte, ja selv verdenskendte. Et eksempel herpå er Brødrene Olsen, som vandt dansk melodi grand prix 2000 med hittet „Smuk Som Et Stjerneskud" for herefter at vinde det internationale melodi grand prix for Danmark

Hvad gjorde at man netop i Gladsaxe fik så succesrige musikklubber?

Forklaringen herpå er, at man for det første havde en gruppe unge mennesker, som var villige til at

bruge det meste af deres fritid på at arrangere rock-arrangementer for andre unge uden selv at gøre profit heraf. For de unge arrangører var arbejdet en livsstil, og overskuddet gik til ungdomsarbejde i kommunen.

For det andet skyldes succesen, at man fra begyndelsen havde kommunalbestyrelsens accept af arrangementerne. Kommunen lånte skolernes lokaler til musikklubberne, og desuden fik man i samarbejde med ungdomsudvalget lavet et fælleskoncept for Gladsaxe Teen Club. Endvidere havde man i Erhard Jacobsen en borgmester, som holdt hånden over Teen Club og Beat Forum. Dette ses bl.a., da borgmester Erhard Jacobsen, som også var medlem af folketinget, talte musikklubbernes sag i folketinget i 1967. Musikrådet anbefalede i 1967, at udenlandske popmusikeres muligheder for at spille i Danmark skulle begrænses. I denne forbindelse stillede Erhard Jacobsen straks spørgsmål til justitsminister K. Axel Nielsen i folketingssalen, om denne agtede at følge musikrådets indstilling. For – som Erhard Jacobsen anførte – „Store foreninger som Gladsaxe Teen Club kan ikke undgå at blive berørt af forbudet, der har skabt stor misfornøjelse blandt ungdommen".

En tredje forklaring på succesen med Teen Club og Beat Forum i Gladsaxe kan skyldes kommunens placering i forhold til København. På den københavnske musikscene havde man ikke lignende steder for unge i alderen 14 – 18 år. Dette gjorde, at der kom unge mennesker fra det meste af København til arrangementerne i Teen Club og Beat Forum. Dette kan være forklaringen på, at man i Teen Club og Beat Forum havde i gennemsnit 1000 gæster til hvert arrangement, og at man hørte til blandt landets største musikklubber.

Kilder og Litteratur:

Rytmisk Musikkonservatorium: Projekt Danmarks Rockhistorie. Indsamling og registrering af dansk rockhistorie. 2001.
Interview om „De Unges Gladsaxe" med Jens Thind-Andersen. 2005.
Folkebladet Bagsværd 1960.
Folkebladet for Buddinge, Mørkhøj og Søborg 1960
Ungdomsudvalgets forhandlingsprotokol for 1964
Kim Utke: Erindringer om Gladsaxe Teen Club. Vi ses i Teen Club´en – landets største popclub. 2005
Interview om „Gladsaxe Teen Club" med Lars Abel og Kim Utke. 2005.
Søndags-aktuelt 1967.
B.T. 1967.
Berlingske Tidende 1968.
Bagsværd og Omegns Folkeblad 1968.
Gladsaxe Folkeblad 1968.
Teen Club Nyt bladene.
Teen Club´ens korrespondance.
Bagsværd og Omegns Folkeblad 1969-1970.
Gladsaxe Folkeblad 1969-1970.
Ungdomsudvalgets forhandlingsprotokoller for 1969-1978.
Lasse Ellegaard. Dansk Rockmusik 3. Dansk Rockmusik fra 1974 – eller der omkring. Artikel „Man vokser fra sit publikum – eller omvendt" side 28 – 33.
Interview om „Gladsaxe Beat Forum" med Peter Nielsen.
Beat Forums Planlægningsbog.
Foreningen for musik og lys´s reklamebog.
Løsesedler fra Beat Forum.
Gladsaxe bladet 1972 - 1973.

Gymnasietiden slutter efter 3 års skolegang og alle eksamenstrængslerne med et brag af fester.
Med denne smukke collage har rektor Mogens Skjoldager tolket den festlige stemning på translokationsdagen med de mange glade studenter og stolte forældre.

Gladsaxe Gymnasium 1956-2006

Af: Ib Lund, fhv. lektor

I august 2006 er det 50 år siden Gladsaxe Kommune fik sit første offentlige gymnasium. Fra den spæde begyndelse med rektor, 6 lærere, 2 gymnasieklasser og 2 mellemskoleklasser har Gladsaxe Gymnasium udviklet sig til i dag at være blandt de største gymnasier i landet. Mange unge fra Gladsaxe kommune har i de forløbne 50 år tilbragt deres gymnasietid her.

Hvert år kan borgerne i Buddinge se det synlige resultat på den sommerlørdag, hvor der translokation. Så må man vente med tålmodighed, medens den glade flok med de hvide huer i lange rækker myldrede gennem rundkørslen og over til Rådhushaven. Her danser de så om Gladsaxe-pigen, hvorefter borgmesteren byder på en forfriskning og udbringer en skål for de nye studenter. Derefter går turen tilbage til parkeringspladsen, hvor de festligt pyntede vogne holder klar til køreturen rundt til hjemme og videre ud i den store verden.

Hvorfor et gymnasium i Gladsaxe?

Indtil 2. verdenskrigs afslutning var der ikke behov for et gymnasium i Gladsaxe Kommune: De fleste af de unge, der ønskede en studentereksamen, blev optaget på Lyngby Statsskole, men også andre gymnasier, havde elever fra Kommunen.

I årene efter 2.verdenskrig var Gladsaxe Kommune ligesom de fleste andre forstadskommuner i rivende udvikling. I årene 1950 til 1959 opførtes 8342 boliger, hvilket er tæt på en fordobling af boligmassen. I det næste årti opførtes næsten lige så mange. Befolkningstallet steg fra 23.871 indbyggere i 1940 til 64.693 i 1960. 1970 toppede befolkningstallet med 74.915 indbyggere. (Gladsaxe i tal 2004). Mange familier flyttede til Gladsaxe fra hovedstadskommunerne, mange med børn.

Det var en stor opgave at sørge for undervisning til det stigende elevtal først på folkeskoleniveau, senere på gymnasieniveau. I disse år blev en række nye folkeskoler bygget for at få plads til de mange elever. På gymnasieområdet havde man hidtil fået pladsbehovet dækket på Lyngby Statsskole. Her gik der f.eks. i 1945 49 unge fra Gladsaxe Kommune. I 1954 var antallet på Lyngby Statsskole og statsgymnasierne i Gentofte steget til 119 og et stadigt stigende antal unge ønskede at komme i gymnasiet. Da de fleste statsgymnasier i Hovedstadsområdet lå i Københavns og Frederiksberg kommuner, samt i Lyngby-Gentofte området, kunne behovet for gymnasiepladser til Gladsaxe Kommunes unge ikke dækkes af de eksisterende gymnasieskoler i nærheden. Behovet for et gymnasium i Gladsaxe var stort.

Behovet for gymnasiekapacitet i Gladsaxe Kommune skal ses i sammenhæng med udviklingen på folkeskolens område. Der var tale om en stigning i kapacitet og kvalitet. Elevtallet steg fra 3100 i 1948 til 10.627 i 1962, dette medførte i sig selv flere sko-

ler og flere lærere. Der var også tale om stigende krav om at få et moderne skolevæsen, der kunne dække fremtidens krav til børns og unges udvikling.

Efter en flerårig debat besluttede kommunalbestyrelsen i 1948 at udnævne Thorkild Hansen til skoledirektør og under hans ledelse skete der en stor udvikling på skoleområdet, der byggedes flere skoler til det stigende antal elever, og der blev sat en pædagogisk udvikling i gang, der blev efterlignet i hele landet.

Man interesserede sig ikke blot for elevernes faglig indlæring, men også for deres trivsel. Man fik skolepsykologisk tjeneste, legearealer ved skolerne, svømmehaller o.s.v.

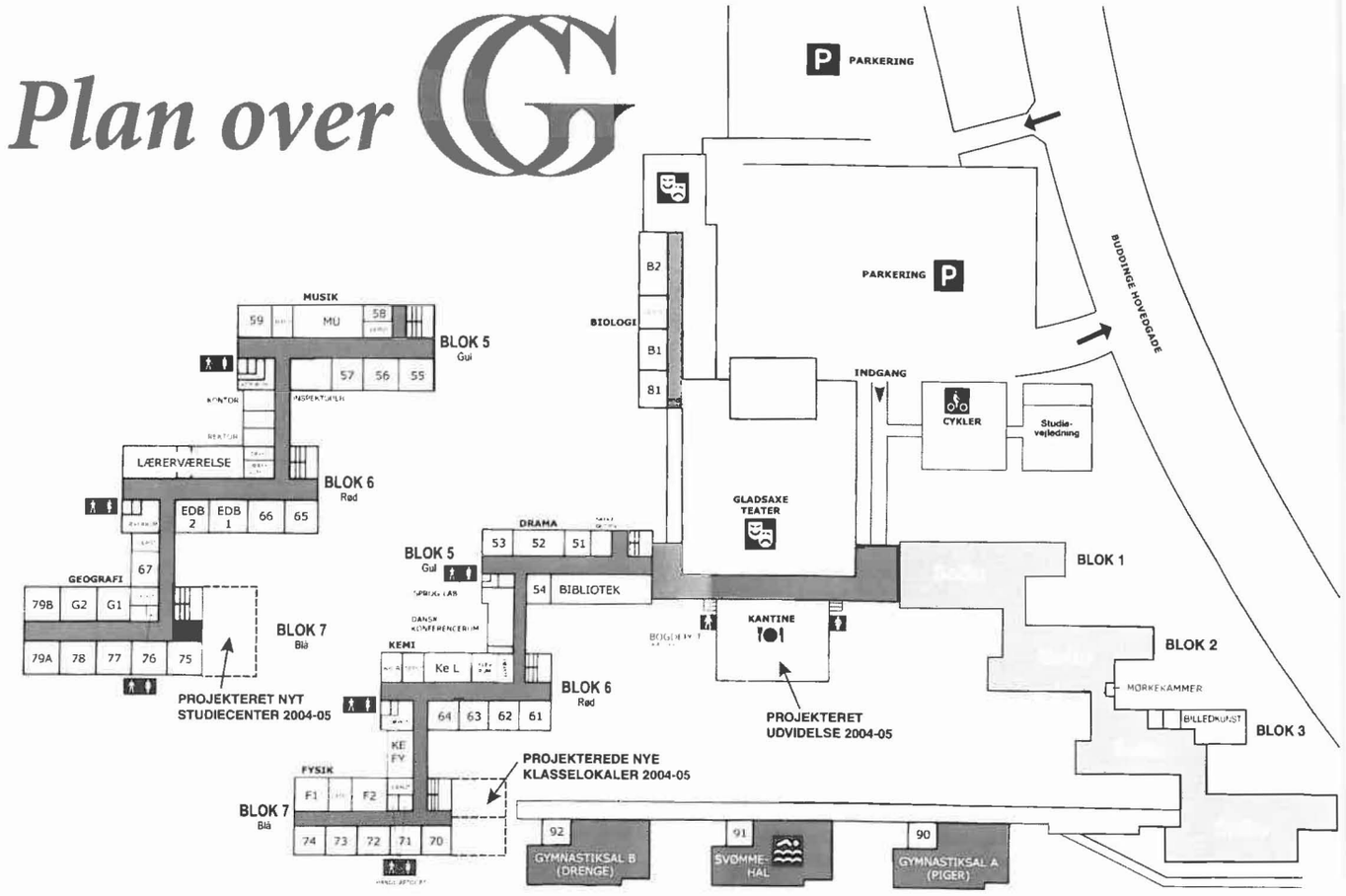

Gymnasiets bygninger i dag. Studievejledningens bygning var tidligere skolebetjentbolig.

Interessen for eleverne sluttede ikke med deres skolegang i folkeskolen. Der skulle også være mulighed for videreuddannelse bagefter. Derfor var det også en opgave for skolevæsenet, at sørge for gode muligheder for at komme i gymnasiet.

I december 1953 tog man sagen op i byrådet på grundlag af det stigende antal gymnasieelever i Kommunen. Fra forældrenes side var der et stærkt pres. Forældrene på Bagsværd skole krævede f.eks. at der skulle oprettes et gymnasium i Gladsaxe Kommune. Da Undervisningsministeriet ikke ville bygge en statsskole her, besluttede man, at oprette et kommunalt gymnasium. I 1956 fik man tilladelse til at oprette Gladsaxe Gymnasium.

Kulturcenter eller skolekompleks?

Lyngbakkegård var en af gårdene i den gamle Buddinge landsby. Ved udskiftningen af Buddinge by blev gården ikke flyttet ud, men bygningerne blev liggende på den oprindelige plads, indtil de blev revet ned dengang man anlagde Buddinge Hovedgade. Jorden blev udstykket i 1921 og 1941 og resterne eksproprieret af kommunen i 1948.

Gladsaxe Kommune havde planer om et kulturcenter på arealet. 1951 udskrev man en arkitektkonkurrence om et sådant center. Planerne var storslåede, kulturcenteret skulle indeholde skole, biograf, kæmpeaula med plads til 800 mennesker, bibliotek, jazz- og ungdomsklub, og lokaler til udlejning. Konkurrencen blev vundet af arkitektparret Eva og Nils Koppel.

Planerne blev dog reduceret således, at det kom til at indeholde folkeskole, gymnasium og en fælles aula, der også kunne anvendes til teater.

Da komplekset blev indviet 4. november 1957, var det for længst taget i brug. Buddinge skole startede i august 1955 og Gladsaxe Gymnasium et år senere. Aulaen blev først indviet i 1964.

Skolernes aula – der i dag er Gladsaxe Teater – er centrum i komplekset. Herfra var der forbindelse til de 8 undervisningsblokke. Ud mod Gladsaxe Ringvej ligger 2 gymnastiksalsbygninger og en svømmehal. Omkring bygningerne er et stort grønt areal med små indrammede haver og legeplads. Efter Københavns Amts overtagelse af bygningerne er Gladsaxe Teaters område indendørs totalt udskilt fra skoleområdet, men til gengæld blev der opført en kantinebygning. Gladsaxe Gymnasium fik lokaler i de 3 toetagers blokke mod vest.

Det nye skolekompleks var en fornyelse indenfor skolebyggeri og blev rosende omtale for den arkitektoniske udformning. I 1930'erne og 40'erne byggede man aulaskoler, alle lokaler var bygget op omkring en stor aula, hvor hele skolen kunne samles. Her var der fritliggende 1 og 2-etagers blokke i et grønt område. Der lå nye pædagogiske tanker bag. Man afskaffede også de gamle katedre, hvor læreren tronede oppe over eleverne. I stedet fik læreren et bord af samme højde, som elevernes. Skolernes aula var det, der i dag kaldes en multisal. Salen var forsynet med en scene. Gulvet kunne hæves og sænkes. Til teaterforestillinger var gulvet skråtstillet og forsynet med stolerækker. Skulle salen anvendes til skriftlige prøver, til boldspil eller til fester, sænkedes gulvet og stolerækkerne blev kørt ud. I kælderen var der et tilflugtsrum til brug i krigssituationer. I fredstid blev det brugt til opbevaring.

Buddinge skole/Gladsaxe Gymnasium regnedes blandt arkitekter for et monument i dansk skolebyggeri. Gunnar Jørgensen, har fortalt om hvordan det ene bushold efter det andet dukkede op for at studere fænomenet.

Gunnar Jørgensen var ansat som skolebetjent fra starten til sin pensionering 1991. Han vidste alt om skolekomplekset og de tekniske indretninger. Han forstod at tackle alle de problemer, som pladsforholdene og de forskellige institutioners behov gav, på en fair måde. Han behøvede ikke edb, hans styringssystem var de løse papirlapper i kittellommen.

Gymnasiets og årene under Gladsaxe Kommune

Det maleri af Niels Machholm, der indtil Københavns Amts overtagelse af bygningerne prydede trappeopgangen til kontorerne, symboliserede tanken om en ubrudt skolegang fra 1. klasse til studentereksamenen. Det var hensigten med placeringen af en folkeskole og et gymnasium i samme bygninger med fælles lærerværelse for de 2 skolers lærere og fællesskab om en række faglokaler, at der skulle etableres et tæt samarbejde mellem de 2 skoleformer. De 2 lærergrupper kunne så inspirere hinanden både pædagogisk og fagligt i forhold til deres fælles elever. Bl.a. på grund af de store pladsproblemer blev dette dog ikke til noget. Fra starten var viljen god nok, men de 2 skoler gik hver sine egne veje og allerede i 1958 fik f.eks. gymnasiet eget lærerværelse.

Selv i det fuldt udbyggede kompleks var der ikke plads nok til en ekspanderende folkeskole, et fuldt udbygget gymnasium og fast teaterdrift.

Den 13. august 1956 samledes så lærere, elever og enkelte forældre i sangsalen til en lille højtidelighed for at markere Gladsaxe Gymnasiums start, hvor Skoledirektør Thorkild Hansen og Gymnasiets nyudnævnte rektor W. F. Hellner talte.

W. F. Hellner havde en lang karriere bag sig i gymnasieskolen og var formand for Gymnasieskolernes lærerforening 1952-56. Han havde selv udvalgt de 6 lærere, som skulle undervise Gladsaxe gymna-

Lærerne ved Gladsaxe gymnasium 1956

Stående: adj. Hatt Olsen, lektor Lachmann, cand. theol. Gudmand-Høyer, adj. H. Neumann, adj. Sv. Holm.

Siddende: Fru M. Hellner, rektor W. F. Hellner, adj. Lise Mordhorst.

siums første elever(se billedet). Kun Hans Neumann og Svend Holm blev her til deres pensionering. Neumann som gymnasiets rektor og Holm som studielektor.

Starten var beskeden, 2 1.g-gymnasieklasser, 1 sproglig og 1 matematisk og 2 mellemskoleklasser. Mellemskoleeleverne kom fra skoledistriktet. Det var en anden praksis end statsskolernes. Der udvalgtes mellemskoleeleverne efter gennemsnittet på mellemskoleeksamenen.

I løbet af kort tid lykkedes det, at få undervisningen i gang og at skabe et miljø, hvor elever og lærere trivedes. Man fik arrangeret skoleudflugter, afholdt kulturelle arrangementer, skolekoncerter, deltog i skoleidrætsdage o.s.v.

Som nyt gymnasium måtte man naturligvis fra starten skabe traditioner svarende til hvad de gamle, veletablerede gymnasier har. Nogle af disse traditioner er bevarede, andre blev ændret. Det årlige skole bal, hvor eleverne møder i deres fineste skrud

Et studenterhold fra 1960'erne. 3. y og lektor Herluf Pedersen (Luffe) er festklædte.

På den sidste skoledag klædte 3.gerne sig ud og gik i festligt optog gennem byen.

og dansede lancier, skoleafslutningen med fest og ballade og translokationen er bevarede, vårfesten på Valborgsaften med fakkeltog opretholdt man ikke.

Eleverne var aktive. De oprettede gymnasieforeningen „GGG", der arrangerede fester, hygge- og diskussionsaftener og kulturelle indslag med film og foredrag. På programmet i foråret 1958 var bl.a. et foredrag af politimester Vagn Bro om ungdomskriminalitet og hypnotisøren Frithiof August underholdt med tankelæsning, suggestion og hypnose.

November 1958 oprettede de nye 1.g elever skolebladet „Oculus". Under forskellige navne og med et indhold der fulgte tidens tendenser har eleverne næsten hele tiden haft et skoleblad. I begyndelsen af 1970'erne hed bladet „Stormen", derefter skiftede det navn til „Opium" og i dag hedder det „DET".

Man gjorde en del ud af samarbejdet med forældrene. Ved det første forældremøde, hvor skolekomplekset blev forevist, kom ca. 200 forældre. I 1958 og nogle år frem havde man en forældreforening: „Gladsaxe Gymnasiums Venner". For-

Det første matematiske stundenterhold. På første række midt for ses klasselærer adjunkt Sv. Holm og rektor Hellner.

eningens formål var at tilvejebringe midler til at skabe en „smuk og lødig ramme om skolens liv".

Elevtallet steg hurtigt. De store årgange fra krigens tid meldte sin ankomst. I 1959 havde Gladsaxe gymnasium 353 elever fordelt på 6 mellemskoleklasser, 1 realklasse og 12 gymnasieklasser. Lærerstaben var vokset til 1 rektor, 17 lektorer og adjunkter, 1 kommunelærer og 5 timelærere(Trap, II,side 221). I de følgende år kom flere til. Det gymnasium, vi kender i dag var skabt.

I juni 1959 sprang de første studenter ud. I sin translokationstale gjorde rektor Hellner resultatet af de 3 første års arbejde op. Han gjorde opmærksom på det gode samarbejde med Buddinge skole og fremhævede den betydning det havde for gymnasieelever at færdes blandt alle kategorier af skolesøgende børn .Selv om Gladsaxe kommune i 1956 kun fik et kommunalt gymnasium, så var det i hvert fald efter hans mening ikke ringere end et statsgymnasium. (Gladsaxe Gymnasiums årsskrift 1959).

W.F.Hellner var kun rektor for Gladsaxe Gymnasium til 1960, hvorefter han fik et rektorat på Vestre Borgerdyd, som var en statsskole. Derefter overtog

Svend Norrild, der var lektor på Gladsaxe Gymnasium, rektorstolen frem til 1965. Han gik på pension og Helge Larsen blev rektor. Efter valget i 1968 blev Helge Larsen udnævnt til undervisningsminister i regeringen Baunsgaard og måtte med kort varsel forlade Gladsaxe Gymnasium. Medens Helge Larsen måtte klare den vanskellige opgave som undervisningsminister under studenteroprøret, vikarierede lektor Hans Neumann som rektor til 1972. Det var et naturligt valg, Neumann havde været inspektor siden gymnasiets start. Da regeringen Baunsgaard trådte tilbage i 1971, og Helge Larsen gik af som minister, valgte han ikke at komme tilbage til sin stilling som rektor. I 1972 blev Hans Neumann udnævnt til rektor og fungerede på denne post til 1983, da han gik på pension.

Neumann havde som inspektor i en årrække stor administrativ erfaring. Som rektor lagde han vægt på, at alting gik ordentligt til og at reglerne blev overholdt i en tid, der var præget af ungdomsoprøret, og forstod at få løst de problemer, der opstod. I sin ansættelsespolitik havde han held med at finde lærere, der harmonerede med lærerkollegiet. Neumann var meget hjælpsom og forstående, når lærere og elever havde problemer. Også små problemer blev klaret. Som eksempel på det kom der engang en pige ind på kontoret., hælen på hendes ene sko var gået af. Egentlig ville hun vist have lov til at gå hjem, men Neumann tog resolut hammer og stifter op af skrivebordskuffen. Som gammel sløjdlærer havde han sit værktøj parat, og så bankede han hælen på plads

Lærerkollegiet bestod af personer, der havde forskellige meninger om mange ting, men det respekterede man, så lærerne fungerede godt sammen og satte pris på samværet. Eleverne betragtede deres lærere som en værre samling originaler, men tilsyneladende holdt de af dem, for de talte i hvert fald meget om dem, når de var sammen. Det var en fryd, at kunne fortælle om en lærer, der havde dummet sig. Egentlig var de fleste lærere på Gladsaxe Gymnasium dog ganske almindelige gymnasielærere. Pladsen tillader ikke, at de mange, der har undervist de kære elever bliver portrætteret, jeg vil nøjes med et par eksempler på kolleger, der bragte et pust udefra. Fra Italien kom Ettore Lolli og bragte italiensk, sprog og kultur og gastronomi med. Israel Rachlin underviste i russisk. Hans menneskelighed og oplevelserne fra det lange ophold på 16 år i Sibirien tilførte nye dimensioner. Og Herluf Petersen, af eleverne kaldet Luffe, stammede fra Vendsyssel og med sin underfundige humor gav han eleverne mange muntre stunder med sit godmodige drilleri. De fleste af hans ekskursioner gik til hjemegnen.

W. F. Hellner

Svend Norrild

Helge Larsen

Hans Neumann

Mogens Skjoldager

En skik der blev fulgt op af hans biologikollega Charlotte Andersen.

1960'erne var vanskellige år for Gladsaxe Gymnasium. Der var mange ansøgere til gymnasiet og pladsmangel i skolekomplekset. Buddinge Skole voksede, Gymnasiet voksede og Gladsaxe Teater fik til huse her. Om aftenen blev lokalerne så anvendt af det kommunale fortsættelseskursus. Der var virkeligt fyldt op. Den nye aula skulle betjene 2 skoler som samlingssal, til skriftlige prøver, til forældremøder, fællesarrangementer og fester og samtidig skulle der være plads til teaterdriften.

Ordensregler

1. Skolen begynder normalt kl. 8. Eleverne stiller op ved deres blok, når det ringer, og de bliver derefter taget ind af den inspektionshavende lærer. Elever, der kommer for sent af lovlig grund, foreviser meddelelses-bogen med hjemmets bemærkning derom til rektor.
2. Cykling til og fra skolen kan tillades i det omfang, skolen bestemmer. Cyklerne anbringes aflåsede i cykelstativerne. Cykling på skolens område er forbudt.
3. Ophold i klasseværelser, faglokaler, på gange og trapper må ikke finde sted, hverken i frikvartererne eller efter skoletid, uden særlig tilladelse.
Støjende adfærd samt løben på gangene er forbudt.
Toiletterne inde i skolebygningen må ikke benyttes af eleverne, der henvises til gårdtoiletterne.
Enhver skade på materiel, som sker forsætlig eller ved uagtsomhed, kan forlanges erstattet,
4. I skoletiden må skolens område ikke forlades uden tilladelse af den Inspektionshavende lærer.
Tilladelse til at gå hjem i frikvarter eller Fritime kan kun gives efter hjemmets anmodning.
5. Indsamlinger og handel mellem eleverne indbyrdes må ikke finde sted.
6. Flasker må ikke medbringes på legepladsen. Madpapir lægges i papir-kasserne.
7. Dolke (skedeknive) og lign. må ikke medtages på skolen. Farlig leg (f. eks. skydning med elastikker og snebolde) er forbudt.
8. Det henstilles at medbringe så få penge og værdisager som muligt. Ingen værdisager i overtøj! Det anbefales at have navn i taske, penalhus og overtøj.
9. Meddelelsesbogen, som eleverne bør have med i skole hver dag, tjener til meddelelsesmiddel mellem hjem og skole. Heri skrives bl. a. hjemmets anmodninger og meddelelser.
Ordensdukse
1. Klasselæreren vælger skiftevis-mellem klassens elever to ordensdukse, hvoraf i hvert fald En bliver i klassen i frikvarteret.
2. Ordensduksen sørger efter lærerens nærmere ordre for, at alt er i orden
Og på rede hånd ved hver undervisningstimes begyndelse.

Helge Larsen, der i 1965 flyttede fra Nykøbing Katedralskole har i Gladsaxe Gymnasiums jubilæumsskrift berettet om lokalesituationen med flere elever end der var klasser til, om forvirringen på gangene med et mylder af folkeskoleelever, gymnasieelever, voksne kursister og nu og da en skuespiller fra teatret, der gik forkert. Man fik ikke lov til at udvide bygningerne, men man fik adgang til fabrikslokaler på Telefonvej, hvor man havde formning og idræt. Da man ikke havde plads til at udvide Gladsaxe Gymnasium oprettede man i 1963 et eftermiddagsgymnasium. Undervisningen her medførte at flere lærere fik råd til bil eller sommerhus.

Der var elevgrundlag for et gymnasium mere i området og i 1963 startede så Søborg Gymnasium, der i 1966 fik lokaler i Høje Gladsaxe.

Gladsaxe Gymnasiums ordensreglement tegner et billede af en skole, hvor alt foregik som i gamle dage med eleverne i gården i frikvarteret, pæn optræden, respekt for lærerne og ordensdukse, der ordnede det praktiske. Allerede i Helge Larsens rektortid så man det første eksempel på elevoprør, 3.g-erne brændte forsømmelsesprotokollerne på bålet. Ifølge Mimi Jacobsen, der blev student det år, fik man dog talt sig til rette med rektor og det sædvanlige afslutningshalløj kunne gennemføres.

Elevers forsømmelser og registreringen af manglende fremmøde har altid været til diskussion. Man har brugt forskellige systemer til registrering, der alle har været besværlige, men nødvendige. Elever

Min første historietime i 3. y, august 1972. Gruppearbejdet er i gang.

anser forsømmelsesregistrering for en unødig kontrol. Det har været emne for skolerevyer, hvor det blev udleveret til spot og spe.

Da jeg i 1972 blev ansat på Gladsaxe Gymnasium havde ungdomsoprøret for længst sat sit præg. Jeg kom som lærerkandidat fra en katedralskole hvor de ældre lærere stadig klagede over, at eleverne ikke mere rejste sig op, når læreren kom ind, men meget var ved det gamle endnu. F. eks var man som lærerkandidat kun des med de fleste kolleger og man brugt fru, frk. eller hr. samt efternavn.

Som en start blev jeg inviteret til at overvære translokationen. Det foregik i teatersalen. Dagens midtpunkt, studenterne sad forrest i samlet flok, de fle-

ste uden studenterhuer. Pårørende, lærere og honoratiores fra Gladsaxe Kommune med borgmesteren i spidsen overværede højtideligheden længere tilbage i salen. Efter den første sang begyndte rektor sin tale. Allerede før den første sætning var til ende, begyndte studenterne at huje og klappe. Det fortsatte talen igennem. Eksamensbeviserne blev dog overrakt i god ro og orden og den frokost, som Gladsaxe Kommune gav til studenter og lærere foregik højtideligt med borgmesterens officielle lykønskningstale. Jeg mærkede at omgangstonen var anderledes her end på Roskilde Katedralskole.

Det viste sig nu ikke at være et problem, jeg kom til et gymnasium med hyggelige og hjælpsomme kolleger og elever, der var positive overfor en forholdsvis nybagt lærer. Der var et godt og ofte kammeratligt forhold mellem lærere og elever.

I 1972 var Gladsaxe Gymnasium et 6 spors gymnasium med i alt 18 gymnasieklasser. Der var ikke mere mellemskole- og realklasser. Mellemskolen blev afskaffet med folkeskoleloven af 1958 og realklasser var der ikke mere plads til. Udover de traditionelle gymnasiefag blev der her undervist i italiensk og russisk. Som nyt fag indførte man samfundsfag dette år.

I 1.g startede undervisningen med en introduktion, der blandt andet indeholdt små øvelser i gruppedynamik, tidens pædagogiske modedille. Formålet var, at eleverne skulle rystes sammen og komme hinanden ved. En af øvelserne gik ud på at eleverne blev stillet op i rundkreds og en elev blev anbragt i midten. Nu skulle denne elev lade sig falde bagover i tillid til at den pågældende blev grebet af kammeraterne. En anden øvelse gik ud på, at man sendte 2 elever udenfor døren med den opgave, at forberede et forslag til f. eks. en ekskursion. De øvrige elever og læreren aftalte imens, at når de kom ind igen, skulle den ene behandles som om denne var rektor og den anden som en af sutterne(de nytilkomne 1. g'er) De blev så spurgt om hvordan de følte sig behandlet. Der var selvfølgelig stor forskel på, hvordan de havde oplevet det. Denne øvelse skulle medvirke til, at eleverne blev bevidstgjort om betydningen af at tage hensyn til hinanden.

Som led i introduktionen tog klassen på en hyttetur ledet af 2 mere eller mindre frivillige lærere. Her skulle klassens elever lære hinanden at kende. Oftest var de ret vellykkede, men støjniveauet var voldsomt og lærerne syntes ofte, at der blev drukket for meget øl. Det mente eleverne nu ikke. Den daglige rutine blev brudt af et antal fællestimer af kulturel og oplysende art. Den Kongelige Opera kom ud med Holger Boland i spidsen og optrådte, der var foredrag om miljøproblemer blot for at tage et par eksempler. Før et folketingsvalg blev der afholdt valgmøder med prøveafstemninger, der ville gøre SF til det største parti, hvis eleverne havde valgret.

Som et led i skolens trivsel startede man på featureuger i 1970. I en uge suspenderede man den sædvanlige undervisning. Hele skolen arbejdede med et fælles overordnet emne i 1 uge. Hver dag startede hele skolen med et fælles arrangement, hvorefter man gik ud i grupper og arbejdede med hvert sit specielle emne. Lærere og elever deltog på lige fod. Nogle af grupperne var ledet af elever, andre af lærere. Gruppernes arbejde afsluttedes med en evaluering og ugen sluttede med en gevaldig fest.

Man lagde ud med temaet: „Det moderne Menneske". Den vurderede man som mindre vellykket. Derimod var Kina-ugen i 1972 en succes. I jubilæumsskriftet er Kina-ugen beskrevet således:
„Nu fulgte så Kina-ugen, og den blev en succes. Her var klasserammerne brudt ned, lærerværelset transformeret til et lille tehus (summende af elever, der

glædede sig over endelig at kunne betræde den hellige grund og i øvrigt guffe i sig af Grethe Parbøls risretter), og aktiviteten var stor. Over det hele hvilede „Den store Rorgængers ånd". Uforglemmelig var de sidste dag, hvor et „lærerorkester" blev dirigeret af Djurhuus til „Østen er rød", medens eleverne skrålede de populære toner." Hver dag indledtes med kinesisk gymnastik i skolegården, hvor skolens inspektor Sv. Aa. Greiber dirigerede hele skolen med megafon.

Siden har bl.a. Latinamerika, Mellemøsten, energi og København været emner for featureugerne. Featureugerne blev senere afløst af temadage.

I 2. g var 1 uge afsat til studieture. De kunne gå til f.eks. Paris, London, Rom og andre spændende steder. Studieturene var et led i undervisningen i 1 eller flere fag og var forberedt hjemme inden rejsen. Bortset fra studieturene i biologi til Frederikshavn gik rejserne sjældent indenlands mere. I faget tysk var der ofte udvekslingsrejser med en skole i Braunschweig.

Studieturen en oplevelse, som rystede lærere og elever sammen. Begivenhederne på turen mindedes man længe efter skolegangen var endt. Årets skolekomedie var en af de store begivenheder. Det gav teaterglade 2. g´er mulighed for at udfolde sig på de skrå brædder. Nogle år var det lærerne, der instruerede, andre gange hentede man en instruktør udefra. Genren skiftede fra den lette folkekomedie til svære stykker, som f.eks. Goethes Faust. Også musiklivet udfoldede sig ved de årlige forårskoncerter, juleafslutninger, viseaftener osv. Under ledelse af Kjeld Djurhuus startede gymnasiekoret op. Koret gennemførte en lang række krævende opgaver alene eller i samarbejde med andre kor. Koret ophørte vistnok i begyndelsen af 1980'erne på grund af mangel på sangere.

Emneliste for Kina-ugen 1973:

Nr.	Emne	Timetal	Kontakt
1	Ideologi og samfund	6	HS
2	Kinas forfatning	6	HS
3	Menneskets rolle i samfundet	6	HS
4	Kina mellem USA og Sovjet	6	IR
5	Kina i Syd-øst Asien	6	FS
6	Bybefolkning og landbefolkning	4	PS
7	Folkekommunernes opbygn. og organisation	6	WE, PS
8	Kulturrevolutionen	6	Michael, 2z
9	Mao's indflydelse på venstrekredse i Europa	6	Kim, 3x
10	Økonomisk og teknisk udvikling	6	Scharling
11	Organisation af videnskab efter 1949	6	PA
12	Mao – et studie i persondyrkelse	4	IL
13	Kinesisk religion og filosofi	4	IL
14	Ældre kinesisk matematik	4	Ji
15	Kina i triviallitteraturen	4	Ze
16	Kinabilledet i dansk litteratur	4	Ze
17	Sammenstilling mellem moderne kinesiske noveller og propagandanoveller	6	AJ, RJ
18	Kinesiske musikinstr.; besøg på museum. Historisk museum	10	Dj
19	Kinesisk musik – traditionel og moderne	6	GR
20	Folkeernæring	6	HP
21	Gastronomi	4	Lo
22–23–			
24	Kinesisk kunst – teori og praksis	6	He, Eb
25	Kinesisk film	6	Mogens, 2y
26	Kinesisk sprog	6	Philip, 2y
27	Amerikanske propagandafilm om Kina	2	Mogens, 2y
28	Hvad kan vi lære af Kinas kvinder?	6	SL, Lu, Ga
29	Kinas industrielle udvikling	3	PS

En del af eleverne var præget af ungdomsoprøret i deres påklædning og adfærd. Islandsk sweater, cowboybukser og træsko suppleret med en afghanerpels, når det var koldt, var den almindelig „uniform". På en våd novemberdag kunne der være en ulidelig stank i klasseværelset, når vi delte lokale med 10-12 våde fåreskindspelse. Man var nødt til at have overtøjet med ind. På gangen kunne det blive stjålet. I de første år efter ungdomsoprøret var en studenterhue på den store dag en undtagelse. Det varede dog kun få år før huen igen blev populær.

Gladsaxe Gymnasiums lærere 1974. I artiklen nævnes bl.a. rektor Neumann, Israel Rachlin og Herluf Petersen (1. række nr. 5, 6 og 7), Ettore Lolli og Sv. Holm (1. række nr. 8 og 9), K. Aa. Greiber (2. række nr. 1), Kjeld Djurhuus og Vagn Ludvigsen (bagerste række nr. 4 og 5. Artiklens forfatter er nr. 1 på bagerste række.

Eleverne betragtede ikke lærerne mere som ophøjede autoriter. I jubilæumsskriftet har Anja Westphal kaldt os hyggeonkler. Hun kunne måske tænke på dengang, da jeg forsøgte at stoppe pigernes alt for ivrige strikning i 2.a. Tidspunktet var dårligt valgt, det var julegaverne, de var i gang med. Jeg overgav mig for overmagten og foreslog, at jeg til gengæld fik 10 procent. Da klassen mødte efter juleferien, havde jeg glemt alt om det. Da jeg startede undervisningen første time efter jul, blev jeg derfor meget overrasket, da der lå en pakke på lærerbordet sammen med et digt. Den viste sig at indeholde en vest sammensat af små firkanter, een fra hver af strikkesøstrene. Dens farvepragt gjorde sig på lærerværelset. Der lød en næsten homerisk latter da jeg kom ind til frokost.

Den menneskelige side betød meget i forholdet mellem lærer og elever. Mange klasser var interesserede i at være sammen med deres lærere udenfor undervisningen, så inviterede de deres lærere til at deltage i f.eks. en klasses julefrokost eller i en privat hyttetur.

Eleverne hørte til de privilegerede årgange uden adgangsbegrænsning. De havde råd til at se stort på karaktererne. Der var mange flittige og dygtige elever alligevel. Der var dog elever, der styrede deres arbejdsindsats efter interesse. Hvis man ikke gad arbejde i et bestemt fag, havde man råd til et 03.

For eleverne var den del af gymnasielivet, der foregik udenfor undervisningen af stor betydning. Fe-

sterne havde en stor plads i deres bevidsthed. Det foregik som regel i aulaen. Den store begivenheden var årsfesten med lancier og rockbal. I begyndelsen af 1970'erne kunne det foregå i træsko og islandsk sweater. Der gik dog kun få år før det igen blev afløst af det store skrud.

Den sidste skoledag gav anledning til fest og ballade, skolerevy og aftenfest. Lærerne overværede revyen med frygt og bæven. Man frydede sig over at kollegerne blev hængt ud, men havde også bange anelser, om hvad de kunne finde på om en selv. Elevforeningen arrangerede de fleste af årets fester. Eleverne var vældig gode til at afvikle en fest. De arrangerede det hele selv sammen med skolebetjent Jørgensen. De vagthavende lærere havde det nemt, normalt skulle man bare være tilstede. Senere medførte urolige elementer udefra, at man blev nødt til at have professionelle vagter. En årlig selvbestaltet fest var p-dagen, hvor årets påskebryg kom på gaden. Den glade stemning denne dag kunne gøre undervisningen umulig. Skolens ledelse gjorde alt for at bekæmpe denne skik. Et år lykkedes det at finde ud af datoen i forvejen, så man kunne placere terminsprøver på denne dag.

Lærernes base var lærerværelset. Her hyggede man sig med kollegerne. Ved frokosten var der officielt ikke faste pladser, men bordholdene var alligevel ret stabile og snakken var ret forskellig ved f. eks „kontorbordet" og Farum-bordet, hvor de unge fruer sad. Der var mulighed for intellektuel udfoldelse i mellemtimerne i form af skak og senere kunne man prale af, at man var landets eneste lærerværelse med billard.

Hvert år arrangerede lærerne en skovtur. De fleste år havde man „kulinarisk middag" for lærere med ledsager. Kyndige kolleger ledede den praktiske udførelse i Buddinge skoles skolekøkken bistået af en række hjælpere, og festlige menuer blev tryllet frem. Et festligt samvær.

Som led i Kommunalreformen 1970 måtte Gladsaxe Kommune i 1973 overgive sine gymnasier til Københavns Amt. Den tætte forbindelse til kommunalpolitikere og skoleforvaltning hørte op. Gladsaxe Gymnasium havde dårlige pladsforhold men Kommunen havde vist stor interesse for sine gymnasier og havde ydet større service på en række områder, end statsskolerne fik. I 1970 fik gymnasierne stille en faglært biblioteker til rådighed på skolebiblioteket.

Gladsaxe Gymnasium som amtsgymnasium (1973-83)

1. april 1973 overførtes administrationen af Gladsaxe Gymnasium til Københavns Amt. Selvom der nu var lidt længere geografisk afstand til politikere og forvaltning, var det nu ikke noget, der påvirkede dagligdagen. Formanden for Amtets kulturudvalg, Preben Lassen, lovede at man i hvert fald ikke skulle få det ringere som amtsgymnasium, end tidligere under Gladsaxe Kommune. Løfterne blev dog ikke opfyldt. Den økonomiske krise, som ramte Danmark fra 1973, medførte dog, at årlige spareruder blev en del af hverdagen.

Der var store problemer med overdragelsen af bygningerne. Lokalefællesskabet mellem gymnasium og folkeskole gjorde en udskillelse af gymnasiets del af komplekset meget kompliceret. Da forhandlingerne en overgang gik i stå, foreslog man på lærerværelset, at man kunne flytte ind i de øverste etager på Amtssygehuset i Herlev. De var ikke taget i brug dengang. Efter flere års forhandlinger aftalte Gladsaxe Kommune og Københavns Amt i 1977, at Amtet skulle købe hele komplekset. Kommunen ville så bygge en ny Buddinge Skole. Den nye Buddinge Skole på Kildebakkegårds Alle blev taget i

Besøget i Split 1979. Værter og gæster er på en spændende ekskursion.

brug i 1980. Denne løsning forbedrede gymnasiets pladsproblemer. Gymnasiet fik mere plads, men man fik langtfra det, man havde drømt om. I stedet for Buddinge Skole kom der andre brugere ind i bygningerne. I 1980 åbnede et nyt amtsgymnasium i Ballerup, Borupgård. Det fik til huse i komplekset de første 3 år indtil de kunne rykke ind i egne bygninger i Ballerup. Derefter flyttede KAVG Gladsaxe-Herlev ind med enkeltfagsundervisning for voksne. KAVC (voksen-pædagogisk center) fik ligeledes kontorer i komplekset.

Som led i løsningen af Gladsaxe Teaters problemer med at have teaterdrift i en sal, der også skulle fungere som samlingssal for gymnasiet og andre brugere i huset, blev teatrets område udskilt fra skolekomplekset og kontorer, prøvesal m.m. flyttede ind lokalerne på 1. sal i blok 8. Gladsaxe Gymnasium fik til gengæld en kantinebygning og rådighed over teatersalen ved særlige lejligheder. Kantinen var en stor gevinst, dog klagede Kvicklys cafeteria over stor nedgang i søgningen. De forbedrede lokaleforhold bevirkede, at gymnasium opnormeredes til 7 spor med 21 gymnasieklasser.

Mogens Skjoldager hyldes af sine elever på 60 - årsdagen

Selv om Gladsaxe Gymnasium var et amtsgymnasium, var forholdet til Gladsaxe Kommune fortsat godt. Vi blev fortsat betragtet som Kommunens gymnasium. F. eks. bad borgmester Tove Schmidt i 1979 gymnasiet om at stille med en gymnasieklasse, da venskabsbyen Split inviterede repræsentanter fra Gladsaxe i anledning af 35-året for Splits befrielse. Eleverne boede hos elever dernede og deltog i festlighederne. Året efter var der så genbesøg i Gladsaxe. Da eleverne fra Split landede i Kastrup, fik de at vide, at Marskal Tito var død. Besøget blev gennemført, men det kastede en skygge over det.

Elevernes trang til oprør blev mindre. Stilen var en anden end under ungdomsoprøret. Men da underviseministeriet i 1977 udsendte et nye regler for forsømmelser, der bl.a. indførte begrebet „passive forsømmelser", protesterede eleverne og demonstrerede ved at blokere rundkørslen i Buddinge. Da man indført adgangsbegrænsning til de videregående uddannelser i 1977, fik karaktererne en større opmærksomhed. Arbejdsmoralen ændrede sig ikke totalt, selv om eleverne følte sig mere pressede. Samme år indførtes en studievejlederordning i gymnasiet som den, man allerede havde på HF. Hidtil havde man klaret sig med at elverne bladede i „Erhvervskartoteket"(et kartotek over de fleste erhverv og uddannelser) vejledt af udvalgte lærere. Denne ordning var ikke mere tilstrækkelig. Hver klasse fik tildelt en studievejleder. Det var en lærer, der fik en særlig uddannelse i studie- og erhvervsvejledning.

Da Gladsaxe Gymnasium i 1981 fejrede sit 25 års jubilæum med en fest og et jubilæumsskrift, kunne rektor Hans Neumann med stolthed konstatere, at Gladsaxe Gymnasium som et endnu ungt gymnasium levede op til de krav, gymnasietradition og samfundsudviklingen stillede. Gladsaxe Gymnasium var en arbejdsplads, hvor samspillet mellem elev og lærer var mere og mere afgørende. I 1983 gik rektor Hans Neumann så på pension efter 27 år på Gladsaxe Gymnasium, heraf de 15 som gymnasiets leder.

Rektorskiftet og udviklingen frem til 50 årsjubilæet 2006

Amtsrådet havde problemer med at blive enige om, hvem der skulle afløse Hans Neumann som rektor. Afgørelsen trak ud og gymnasiets inspektor Vagn Ludvigsen konstitueredes i stillingen og fungerede indtil en ny rektor blev udnævnt. I september udnævnte Amtsrådet Mogens Skjoldager som rektor. Han kom fra en stilling som inspektor på Vallensbæk Statsskole. Som geograf havde han været langt omkring. I sine ferier kunne man møde ham under havet ved de græske øer og med sine elever havde han besteget Kullens stejle bjergsider.

Han er en utraditionel leder med en anden lederstil, end vi dengang var vant til. Man kan finde ham overalt på skolen, på kontoret foran computeren, på en stige i kantinen for at sætte en lampe op, i studievejledningen for at hjælpe med et computerproblem eller i et klasseværelse for at undervise i geografi. Som leder viser han stor tillid til sine medarbejdere og han er god til af uddelegere opgaver. Mogens er meget populær hos eleverne. De elsker at se ham optræde med f.eks. „Johnny be good" på 3.gernes sidste skoledag og venter spændt på hvordan han fremfører gymnasiets fane ved translokationen - jeg tror ikke, at han har været til hest endnu.

Nu kom Gladsaxe Gymnasium for alvor ind i edb-alderen. Allerede i 1960'erne oprettede fysiklærerne med Svend Holm som primus motor studiekredse i edb. I 1973 fik man tilladelse til at leje et anlæg på regnecentralen sammen med Søborg Gymnasium. Hver fjortende dag kørte man så anlægget fra gymnasium til gymnasium. Men i 1980'erne og frem gik det stærkere. Computeren blev en central del af rektors møblement, man fik dem på kontorerne, der indrettedes et lokale til undervisning i edb, med 14 Amiga computere, lærerne fik et computerrum o.s.v. Edb blev et led i undervisningen. Lærerne havde fået langt bedre hjælpemidler end fortidens tavle, kridt og spritduplikatoren.

Med Mogens Skjoldager som rektor har Gladsaxe Gymnasium været udsat for store udfordringer. Den første kom da Amtsrådet i 1984 overflyttede Søborg Gymnasiums HF-kursus til Gladsaxe på grund af manglende tilgang af ansøgere. Med beliggenheden nær Buddinge station og adgang til flere buslinier mente man, at flere HF-elever ville søge kurset.

Lærerne på Gladsaxe Gymnasium var meget betænkelige. Kun rektor og et par lærere havde erfaring med undervisning på HF og man mente ikke, at det var en god ide at flytte HF-kurset. Men beslutning stod fast og i august 1984 startede de første 3 HF-klasser på Gladsaxe Gymnasium. Søborg Gymnasiums ansøgere blev suppleret med overtallige ansøgere fra Blågård Seminarium. Vi besluttede, at vi ville gøre hvad vi kunne for at det skulle lykkes, og suppleret med lærere, der blev overført fra Søborg, gik vi i gang. Vi havde nogle forventninger om, at et HF-kursus ville give en tilførsel af kursister, der var ældre og mere modne end gymnasieeleverne. Men siden HF´s start var elevsammensætningen på 2-årigt HF ændret. Der var nu meget få kursister der var over 19 år. De ældre gik på enkeltfagskurser. Men alligevel var der forskel. Mange valgte HF efter at have afbrudt en anden ungdomsuddannelse eller blev henvist af socialforvaltningerne. HF har i langt højere grad end gymnasiet en social opgave.

Efterhånden fik vi HF-ansøgere nok, så vi behøvede ikke at få ansøgere fra andre kurser. Mange af de unge i området, der ønskede at gå på HF, søgte Gladsaxe Gymnasium. Tilgangen til 2-årigt HF var i slutningen af 1990érne i stærk tilbagegang. Kø-

Fra 1985 til 2001 havde Gladsaxe Gymnasium 2-årigt HF. Der var 28 elever i 2P fra starten.

benhavns Amt besluttede derfor at samle HF-undervisningen på Herlev Gymnasium og i 2001 forlod de sidste HF´er Gladsaxe Gymnasium.

I 1987 vedtog Folketinget en ny gymnasielov. Grengymnasiet, der blev indført 1960, blev afløst af valggymnasiet. Hidtil havde eleverne valgt, hvilken gren de ville følge i 2. og 3. g inden det første skoleår sluttede. Nogle fag var fælles for alle, andre fag havde man kun på den pågældende gren.

Med den nye ordning havde eleverne fortsat valget, om de ville følge den matematiske eller den sproglige linie, men de skulle udover fællesfagene vælge 3-4 valgfag, som de havde i 2. og 3. g. Valget var vanskelligere for eleverne, men gav også større mulighed for selv at sammensætte sine fag efter evner og interesse. Der indførtes også nye fag. Med Gladsaxe Teater i huset, var det naturligt at oprette valgfaget drama. Samarbejdet med teatret gav dette fag mange muligheder, man ikke kunne få andre

steder. På forsøgsbasis indførtes faget „ dramik". Det erstattede fagene musik og idræt i 1.g.

Med den nye gymnasielov overtog amterne statsgymnasierne. Københavns Amt fik mange gymnasier at administrere. Da elevtallet faldt, besluttede Københavns Amtsråd 1987 at nedlægge Søborg Gymnasium sammen med 2 andre gymnasier pr. 1. 8. 1990. Trods talrige protester og elevaktioner kunne dette ikke forhindres. I stedet blev gymnasiet lukket allerede med udgangen af skoleåret 1987/88, og eleverne overførtes til andre gymnasier. Dette medførte, at Gladsaxe Gymnasium skulle overtage 6 klasser fra Søborg. Desuden overførtes et antal lærere fra de lukkede gymnasier. Mange af disse elever var bitre og frustrerede over det, der var sket. Det var ikke nogen let opgave at overtage undervisningen af disse elever og føre dem frem til studentereksamen. Bygningerne blev fyldt til bristepunktet, og man måtte indrette et par gårdtoiletter til undervisningslokaler for at skaffe plads til alle. Det medførte derimod ingen problemer at få de tilkomne lærere integreret i lærerkollegiet. De var kommet til en skole med billard på lærerværelset. De nye kolleger faldt hurtigt til.

3.z 1988/89 som de opfattede sig selv

I august 1991 nedlagde Københavns Amt igen gymnasier. Også denne gang var et nabogymnasium med, Lyngby Gymnasium. Vi skulle igen overtage elever og lærere. Vi havde gjort nogle erfaringer, så det gik mere gnidningsløst denne gang. Introduktionen af eleverne var festligere. Bl.a. var vi nu gået over til at arrangere kanoture på Susåen i stedet for hytteture. De nye lærere blev modtaget med en fest.

I 1996 fejre Gladsaxe Gymnasium så sit 40 års jubilæum. Det markeredes ved en fest, hvor udvalgte lærere opførte komedien „Svend, Knud og Valdemar" til stor moro for eleverne. I gymnasiets årsskrift beskrev studielektor Sv. Aa. Greiber skolens udvikling fra starten i 1956 til 1996. Lærestaben var steget fra 6 til 86 personer, elevtallet fra 2 1. g klasser og 2 mellemskoleklasser med i alt ca. 100 elever til 5 HF-klasser og 24 gymnasieklasser med i alt 780 elever.

Man glemmer gerne, at der er andre ansatte end lærere på et gymnasium. Udover lærerværelset er der 2 andre centre af stor betydning for eleverne, gymnasiets kontor med en stab af dygtige og hjælpsomme medarbejdere og skolebetjentenes kontor. Her er der også sket en udvikling. I 1956 havde rektor en lærer som kontorhjælp og regnskabsfører. I 1996 var der et kontorpersonale på 4, 4 inspektorer samt datavejledere, studievejledere m.fl., og skolebetjenten havde et skiftende antal medarbejdere under sig.

Gladsaxe gymnasium og fremtiden

Gladsaxe Gymnasium mistede som tidligere nævnt sit HF-kursus i 2001. Til gengæld er gymnasiet blevet opnormeret. Der er nu 9 sproglige og 18 matematiske gymnasieklasser med ca. 740 elever.
Gymnasiet deler stadig hus med Gladsaxe Teater, men i 2003 blev VUC Gladsaxe-Herlev nedlagt som et led i strukturændringerne indenfor voksenuddan-

Lærerstaben er forøget siden Gladsaxe Gymnasium startede. Her er de i 2000.

nelsen i Københavns Amt. I stedet flyttede en skole for social- og sundhedsuddannelser ind.

Bestræbelserne går nu på at leve op til de krav, der stilles til fremtidens gymnasium, det er allerede sket på en række områder. På edb-området har Gladsaxe Gymnasium fået opbygget et intranet, med en kablet del på 100 pc'er og en bærbar del med ca. 100 bærbare computere der alle er på skolens radionet. Skolens lærere har alle ASDLforbindelse i hjemmet, og kan både derfra og fra skolen styre daglige skemaændringer, lektiegivning, materialeudlevering, forsømmelsesregistrering, karaktergivning og meget andet. Det er fremtidens undervisning.

Hele den tid Gladsaxe Gymnasium har eksisteret, har man manglet lokaler. I forhold til de fleste andre gymnasier er man oplagt undernormeret. Det vil sikkert også være sådan i fremtiden, da der heldigvis er rigtig mange, der ønsker at gå på GG. Der har i flere år været arbejdet med planer om en beskeden udvidelse. I skrivende stund er et byggeri gået i gang, der indeholder et studiecenter og to klasselokaler, samt en udvidelse af kantinen med en tredjedel. Kantineudvidelsen er afsluttet pr. 1. september, og resten af udvidelsen forventes færdig til brug ca. 1. december.

Og så atter en udfordring. En gymnasiereform er i gang, der er mere gennemgribende end de tidligere reformer på området.

Udbygningsplaner for GG

Vi vil starte med at sige »UNDSKYLD VI RODER« – heldigvis da, for i skoleåret 2004-05 foretages der en længe tiltrængt udbygning af GG:

Kantinen udvides med 1/3. De to yderste arkader inddrages i det indendørs areal.

Blok 7 udvides mod Ø med 5 vinduesfag. I stueetagen får vi to nye klasselokaler, større end de normale og på 1.sal indrettes i bygningens fulde bredde et studiecenter, det første på GG.

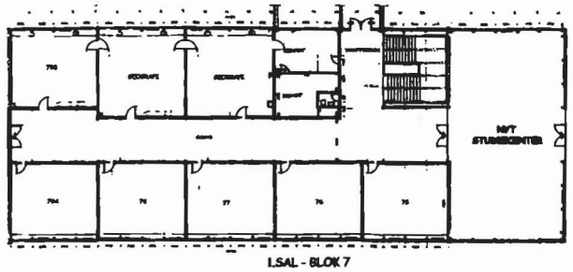

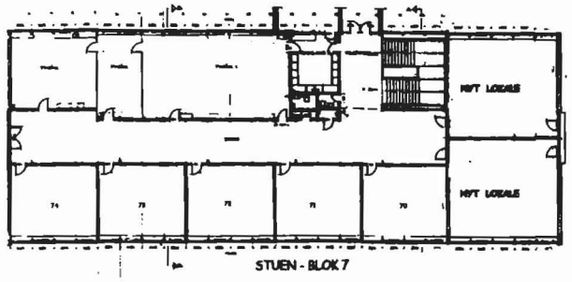

Blok 7 skal vokse med 20 meter mod øst.

De nye elever, der mødte i august 2005 havde allerede foretaget et midlertidigt valg af deres studieretning, inden de kom. De skal gennem et introduktionsforløb på et halvt år, der ud over en række obligatoriske fag indeholder et grundforløb tre nye fag: Almen Studieforberedelse, Almen Sprogforståelse og Naturvidenskabeligt Grundforløb. Først i december foretages det endelige studieretningsvalg, og i resten af gymnasietiden skal de så udover de obligatoriske fag og studieretningsfagene have 1 - 3 valgfag.

Og så kommer der et nyt ejerskifte, som led i den kommende kommunalreform overgår gymnasieskolerne til staten, med status som selvejende statsinstitutioner.

Der er nok at tage fat på for ansatte og elever, men det skal man da nok klare på Gladsaxe Gymnasium.

Litteratur:

Ebbe Fels m.fl.: Gladsaxebogen III, Gladsaxe 1991, spec. N. de Conick-Smith: Videreuddannelse – en (u)- mulighed for Gladsaxes unge, side 261-271.
Historisk-topografisk Selskab for Gladsaxe Kommune, 1956-1981 (jubilæumsskrift).
Gladsaxe Gymnasiums årsskrifter.
J. P. Trap: Danmark bind II, 1, København 1959, side 221-222.
L. Dam, V. Filipsen og E. Molin: Da vi var bønder, Gladsaxe 1999.
På Gladsaxe Gymnasiums hjemmeside: www.gladsaxegymnasium.dk kan hentes mange oplysninger om Gladsaxe Gymnasiums historie.

Personalia

Ib Lund, fhv. lektor, født 1933. Cand. mag. i historie og kristendomskundskab fra Københavns Universitet 1972. Ansat på Gladsaxe Gymnasium i fagene historie, religion og oldtidskundskab 1972-2000. Studievejleder samme sted 1978-2000. Sektionschef af reserven i beredskabskorpset 1966-97. Bestyrelsesmedlem i Historisk-topografisk Selskab for Gladsaxe Kommune 1993, kasserer 1999.
Adresse: Åsevej 27, 3500 Værløse.

Charlotte Voss (f. 1973), cand. mag. i historie fra Syddansk Universitet, Odense 2001. Arkivarvikar ved Landsarkivet for Fyn i Odense 2001 – 2002. Fra september 2002 ansat som ledende arkivar ved Gladsaxe Byarkiv. Bestyrelsesmedlem af Historisk-topografisk Selskab for Gladsaxe Kommune fra 2003. Formand for Selskabet fra marts 2005. Adresse: Borups Allé 126 b, 3. th., 2000 Frederiksberg.

Illustrationer

Billederne er udlånt fra Gladsaxe Byarkiv, lokalhistorisk afdeling. For enkelte illustrationer i dette bind har det været umuligt at finde frem til den retmæssige copyright-indehaver. Såfremt vi på denne måde har krænket ophavsretten, er det sket ufrivilligt og utilsigtet. Retmæssige krav i denne forbindelse vil selvfølgelig blive honoreret, som havde vi indhentet tilladelse i forvejen.

Historisk-topografisk Selskab for Gladsaxe Kommune

Bestyrelsen

Formand: Charlotte Voss, Borups Allé 126 B, 2.th, 2000 Frederiksberg
Tlf.: 3957 5137 • e-mail: csfcvo@gladsaxe.dk

Næstformand: Arne J. Hermann, Lauggaards Vænge 36, 2860 Søborg
Tlf.: 3956 2074

Sekretær: Erik Starup, Skovtoften 14, 2880 Bagsværd
Tlf.: 4444 1112 • e-mail: erik.starup@tiscali.dk

Kasserer: Ib Lund, Åsevej 27, 3500 Værløse.
Tlf.: 4448 4656 • e-mail: iblund@privat.dk

John Ejsing, Solnavej 20, 2. tv, 2860 Søborg
Tlf.: 3967 3125 • ejsing@post.tele.dk

Eva Molin, Marstalsgade 32, 2.tv, 2100 København Ø.
Tlf.: 3957 6101 • e-mail: csfemo@gladsaxe.dk

Hjejl Resen Steenstrup, Bredebovej 23, 3.th, 2800 Kgs. Lyngby
Tlf.: 4498 6441.

Indmeldelse

Historisk-topografisk Selskab for Gladsaxe Kommune,
Kassereren, Åsevej 27, 3500 Værløse
Girokonto 648-3437